

Sevgili Okuyucular

Şükretmenin çeşitli yolları vardır: Dille, işaretle, tavırla, düşünceyle... Her ne şekilde olursa olsun, RABBE şükretmenin insana verdiği itminanı başka bir şeyde bulmanın imkânı yoktur. Elbetteki herkes şükretmiyor, edemiyor. Bu bir istidat meselesidir. Yani birikmiş bir anlayış ve bilginin insana kazandırdığı uyanıklığın sonucudur.

Her durumda RABBE teşekkür etmekten kasıt, «her şey sendendir ve senindir, benim kulluktan başka bir kıymetim yoktur, bana lâıyk gördüğün her nimet benimle değil SEN'inle vardır, sınadığın ve sınavacakların için hazırım ve sen kuvvet ver...»'dir.

Bütün dinlerin müteal amacı insanın RABB'ine toprağa bağlı nefsaniyetinden arınarak kavuşmasını sağlamaktır. İnsanların RABBI onların görüp gözeticisi-yetiştirip terbiye edicisidir. Kaadiri Mutlak Yaradan şühhandır, BİLİNMEYEN - ULAŞILAMAYAN - MÜNEZZEH olandır. Ruh Aleminin nice devirler görmüş geçirmiş mürsidleri kalblere hep bunu ilham ettiler. Ruhçuluk her tekâmül yolunun sonda elde ettiğini başta elde eden bir uyandırma yoludur: «Küçük daire büyük daireden büyüktür.» Bu yüzden ruhçuluğun işi büyüktür, zordur, çaba ister, fedayı nejs ister, sabır ve metânet ister. Ateş ve kan yoludur. Bencilliğin iplerinden kurtulmak cehti insanın cehennemî, terki ise yüreğinin kan ağlaması gibidir. Hürriyete, toprağın bağlarından kurtulmak ile kavuşulur. Bunun da anahtarı KENDİNİ BİLMEK'tir. Bilmek ise uyanmakla olur. Uykuda ya da uyuklamaktaki bilginin ve bilmenin rüyadaki hayattan farkı yoktur, faidesi de yoktur. Bilginin faidesi bilene bağlıdır. Bilenin haline göre bilginin kudreti vardır. Muktedir olmayan bilgiyi taşımanın taş taşımaktan ne farkı vardır!

Bu ay «Mevlâna ve Medyomluk» isimli bir kitap yayınladık. Celâleddin Rumî'nin Mesnevisinde geçen parapsişik olayları konu edinen bu eser minyatürlerle süslenmiştir. Parapsişik yanı olmayan tekâmül yolu yoktur; yolların muhakkak buna dayanan olayları vardır.

Mustafa Molla'nın, Ruh Aleminin Mürsid Varlığının, Dünya irşadında medyomluğunu yapan, edebiyatçı öğretmen Macit ARAY'ın fânî bedenini terk ettiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Kardeşimize geri döndüğü aslî vatanda başarılar diler yolunun açık olmasını temenni ederiz.

Ömür kısa, yol sonsuz; deryada damla...

Selâm ve Sevgiler...

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Salı Konuşmaları

Kâmil İnsan

Soru: Tekâmülün sonsuz olduğunu bildiğimize göre, beşer insanının son hedefi olan Kâmil İnsan'ın da kendi plânında tekâmül etmekte olduğunu düşünebilir miyiz? Kâmil İnsan, İlâhi Nizamda bir fonksiyon icra eder mi?

Cevap: Her şeyden önce 'Kâmil İnsan' ne demektir? Bu mesele üzerinde durmamızda fayda vardır. Kâmil İnsan, mükemmel insan, eksiksiz insan nedir? Kâmil İnsan, beşeri ölçülerimiz içinde insanî bilgileri, özellikle felsefenin veya bazı kutsal metinlerin ayetleriyle izah ettikleri gibi kendisine verilmiş olan ödevleri veya bazı yasaları, istenen bir şekilde tatbik eden bir insan manâsına mıdır? Yoksa Kâmil İnsan bütün bunların dışında başka bir özelliğe mi sahiptir? Batı'da ve daha çok Doğu'daki mistik çalışmalar, bu ikinci yaklaşımı belirgin hale getirmektedir. Fakat onların Kâmil İnsan hakkında yaratıkları imaj, genellikle tek yönlü, tek boyutlu bir hava içerisinde oluyor.

Şimdi, insanda temel yapı olarak üç ana karakter görüyoruz: Bunların birincisi, fizikî yapısı, ikincisi heyecanî, yani emosyonel dediğimiz duygularla alâkalı yapısı, üçüncüsü de entellekt adını verdiğimiz, daha ziyade düşünmeyle, bilgiyle, teoriyle alâkalı yapısıdır. İnsanda üç temel yapı vardır. İyi gözlem yapabilirsek kendimizde de, başkalarında da bu üç me-

kanizmanın aynı zamanda çalışmadığını görürüz. Yani, bunlardan birisi daha kuvvetli, diğeri ondan biraz daha zayıf, belki de üçüncüsü hiç çalışmayan veya gayet mekanik bir sistem içerisinde bulunan temelleri teşkil eder.

Birinci tip olan fizik insan, daima bedeninden itibaren hareket etmek üzere, bedeninden yola çıkarak, her şeyin fizikî ayrıntıları peşindedir ve fiziksel değerler onun için bir kıymet ifade eder. Bunu istediğiniz gibi genişletebilirsiniz. Meselâ, en genişlemiş şekli, materyalist ideolojinin artık tam manâsıyla gelişmiş halidir. Materyalizm, tam bir fizik adam, makina adam tipini ortaya koymuştur. Görüldüğü gibi, birinci tip insan yeryüzünde çok fazladır ve bu birinci tipin içine tam manâsıyla girmemekle beraber, bütün insanlarda birinci tipe ait büyük bir oran hakimdir. İkinci tip olan emosyonel insan, heyecanlarıyla, duygularıyla, hisleriyle, inancıyla, imanıyla, dinsel tecrübeleriyle ve hissî gelişimiyle alâkalı olan insandır. Birinci tip insanlara nazaran gelişmeye daha fazla yaklaşmış, fakat ne entellekt bakımından, ne de fizik plân bakımından yeterlilik gösteremeyen, sadece tek yönlü hareket eden insanlardır. Nitekim bütün mistikler, çeşitli seviyelerde bütün inanç sahipleri ve duyguların gelişimiyle veya duyguların tezahürü ile alâkalı bir faali-

yet içerisinde bulunan her insanın ihmâl ettiği çok şeyleri vardır. Bunların çoğunun entellektüel seviyede, yani objektif bilgi bakımından zayıf oldukları ve fizik plânlara alâkalı icapları da yerine getiremedikleri müşahede edilir. Bunun da miktarı yüksek olmakla beraber, yine karmaşık haldedir. Üçüncü tip olan entellektüel seviye insanı ise, bilgi bakımından, teori bakımından kendilerini çok geliştirmiş olmakla beraber, onlarda da heyecan unsuru gayet zayıftır. Mantık daha çok hâkimdir ve fizik plânda da başarılı değildir.

Şimdi görüyoruz ki, Kâmil İnsan modelinin meydana gelebilmesi için bütün bu fizik insanının da, heyecan insanının da, entellekt insanının da aynı zamanda gelişmiş olması gerekiyor. Kâmil İnsan olarak kabul edeceğimiz kişi, bütün bu bilgilere sahipse ne demek istiyoruz? Yani, o insan bir defa fizik plâna hâkimse, bütün vücuduna olan hâkimiyetini kazanmış olması lâzımdır. O insan hasta olmamalıdır, o insanın gözleri zavıflamamalıdır, o insanın kalbi bozulmamalıdır, o insanın midesi ekşimemelidir, böbrekleri rahatsız olmamalıdır veya bedeni her türlü fizik şartlara uyabilecek mükemmeliyete, elâstikiyete kavuşmalıdır, ulaşabilmelidir. Üşümek gibi, terlemek gibi, yorulmak gibi hallerin onda olmaması gerekir. Yani, fizik iradenin müthiş bir şekilde gelişmiş olması lâzımdır. İkinci tip insan, heyecanlarına, yani bütün emosyonel hareketlerine, bütün davranışlarına, bütün duygusal hayatına en iyi şekilde hükmedebilmelidir. Tabii bunun içine sevgi, merhamet, sefkat gibi bir takım kavramlar girebildiği gibi, inanmak gibi, Tanrı inancı gibi, mistik heyecanlar vs. gibi, yani psisik yapıyla alâkalı birçok fenomenler de dahildir. Varlığın bütün bunlara hâkimiyet kurması gerekir. Hele psisik fenomenler de dahilse, bizim bildiğimiz olağanüstü insan tipi meydana gelmiş olur. Üçüncü seviyedeki insanın, objektif bilgiye sahip, olup-biten herşeyin temelini, esasını teşkil eden bilgiye sahip bir insan olması lâzımdır. Yani, kendisinden sonraki bütün insan tipler-

inin hadisevi durumlarını apaçık bilen bir insan olmalıdır.

Buradan kısaca anlatmaya çalıştığım gibi görülüyor ki, kâmil bir insanın meydana gelebilmesi, zannettiğimizden çok daha muğlak, yani çok daha karmaşık ve çok büyük çaba, çok büyük enerji, bilgi isteyen bir uğraşı oluyor. Soruda deniyor ki, tekâmülün sonsuz olduğunu bildiğimize göre, beşer insanının, yani bizlerin son hedefi olan Kâmil İnsan'ın da kendi plânında tekâmül etmekte olduğunu düşünebilir miyiz?

Kâmil İnsanın, yani üç sistemi de kendisine en faydalı ve elverişli şekilde geliştirmiş olan bir insanın, tekâmül sürecinden bahsetmemiz bizim için mümkün olamaz. Yani, o kendi seviyesinde de tekâmül ediyor mu etmiyor mu, tarzında bir soru sormayız. Muhakkak ki, tekâmülün sonsuz olduğu bilinmektedir. Fakat bu sonsuzluk, bizim tekâmül anlayışımıza bağlı olan bir husustur. Biz tekâmüle sonsuz dediğimiz zaman çoğu kez, düz bir hat şeklinde hareket eden tekâmül tasavvur ederiz. Yani belirli bir meyilden başlayıp yukarıya doğru çıkan, giderek yükselen bir hat, lineer sistem, tarzında bir tekâmül kabul ediyoruz. Halbuki tekâmülün kendi gidişinde, böyle lineer bir hareket sistemi, tek yönlü, tek hat tarzında, ardarda geliş tarzında bir süreç söz konusu değildir. Pekalâ bir insan, belli bir hayattında entellektüel tarafını, başka bir hayattında emosyonel dediğimiz duygularıyla ilgili olan durumunu geliştirebilir. Bir başka hayatında da tamamen fiziki gelişimini yapabilir. Bazen bunlar yer değiştirebilir. Şimdi, eğer lineer hareket edeceksek, bunların hangisi öncedir, hangisi sonradır, yani hangisi daha mütekâmil davranıştır yahut durumdur, hangisi geri bir durumdur? Bunun hakkında hiç kimsenin hüküm vermeye takati de, bilgisi de yoktur. Yani, önce insanda fiziki benlik gelişir, onun arkasından duygusal benlik gelişir, daha sonra da zihni veya zekâyla, akılla alâkalı, kozalite ile alâkalı benlik gelişir diye de bir şart yoktur. Çoğu kez,

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

yüzde 80-90 nisbetinde bütün bunlar insanlarda, aynı hayat içerisinde sırayla gelişmeye tâbi tutulur. Sırayla dediğimiz zaman, yani biri olurken diğeri çekilir, onun kısa bir devresinden sonra diğeri devreye girer. Yani ikisi aynı zamanda gelişmez, ama bir anda hem entellektüel seviyeyi, hem de fizik seviyeyi bir arada geliştirmek isteyen insanlar da olabilir. Belki buna ait numuneler de vardır. Meselâ diyelim ki, fizik hâkimiyetini kazanmak isteyen birisi, gayet yoğun ve disiplinli bir şekilde yoga çalışmaları yapıyor; kaslarına hâkimiyeti, sınırlarına hâkimiyeti, yorgunluğu yenmeyi, soluk alıp vermeyi öğreniyor diyelim. Aynı anda veya aynı çalışmalar içerisinde entellektüel bir şey yapabilir mi? Yani, tamamen bilgi çalışmasına girebilir mi? Bu mümkün değil. Çünkü tamamen bilgi çalışmasına girdiği vakit, kullandığı enerjinin türü değişir. Buradan da şu sonuç çıkıyor ki, **Kâmil İnsan, çeşitli enerjileri kullanabilme yeteneğinde olan bir varlıktır.** Biz her türlü enerjiyi kullanabilme yeteneğinde miyiz? Buna imkân yok, henüz bu seviyede değiliz! Ancak belirli türdeki enerjileri kullanabiliyoruz ve bunlarla bazı otomatik, çoğu kez mekanik ismini verdiğimiz hareketleri yerine getirebiliyoruz. Ve otomatizmadan kurtulamıyoruz. Öyle ki, otomatizma, birinci ve ikinci sınıf dediğimiz, yani burada olduğu gibi fiziki ve heyecanlı insanın bütün işleyiş mekanizmasının içerisinde sinmiş vaziyettedir.

Sevmek ve sevgi de otomatik bir harekettir. Entellekt ile hiç alakası yoktur, bilgiyle ilgili değildir. Merhamet ve şefkat gibi, nefret ve acımak gibi olaylar da, mekanik sisteme giren olaylardır. Yani, belli seviyede, oldukça düşük enerjiyle çalışırlar. Yüksek enerjiyle çalışan, ancak entellekt seviyesinde olan varlıklardır. Fakat, bunların da Kâmil İnsan olabilmeleri için diğer enerjileri de kullanabilme yeteneğini kazanmaları lâzımdır. Sonuç olarak, tek tek enerji kullanıldığı için hiçbirisi diğerinden daha mütakâmil değildir. Ama bütün enerjileri kullanabilen, istediği zaman istediği enerjiyi kullanabilen,

israf edebilen, o mütakâmil varlıktır, yani Kâmil İnsandır. Şimdi, tekâmül sonsuz dendiği vakit, aynı zamanda enerji de sonsuzdur demek istiyoruz. Yalnız, bu enerjiden söz ederken, bir buhar enerjisi gibi, nükleer enerji gibi bir enerjiyi kasdetmiyorum. Yani, bir güç, bir kuvvet anlamında kullanıyoruz. Biraz bulutlar arasında bir lâf olmakla beraber, bulutların arkasından da seçilebilen bir şeydir, olmayan bir şey değildir. O halde sonsuz enerji tipleri bulunduğuna göre, tekâmülde sonsuzdur. Ve Kâmil İnsan da kendi plânında değil de, belki bir dördüncü, bir beşinci enerjiyi kullanma istidadı kazanmıştır. Eğer bu mânâda soruluyorsa, evet, o da artık kendi plânında tekâmül etmektedir. Çünkü **Kâmil İnsan, Son'a kadar çıkmış, kesin bir seviyeye ulaşmış, artık bundan öte gidecek yolu olmayan insan anlamında değildir.** İnsanların bu hatalı anlayıştan kurtulmaları için, onlara bilgi verilmesi gerekir. Ama sufizmde veya başka mistik çalışmalarda bunu anlatmanız kolay değildir. Çünkü, onlar için Kâmil İnsan, mükemmel insan, bir nihâî durumu ifade eder; Allah'ıyla birleşmek tarzında bir yanlış hükme bağlanır.

Kâmil insan sıfatı, yaşamakta olan bizler, beşer insanı için ulaşılması gereken bir noktanın (ama, bitirilmesi gereken değil) mevcut olduğunu göstermek için kullanılmıştır. Bu sıfat ilâhî nizamda bir fonksiyonu ifade etmez. Bir realiteyi, bir gerçekliği, yani bir oluşu ifade eder. Bu bir oluşturma, bir vakiyadır, belirli bir takım hareketlerin sonucunda ortaya çıkmış bir durum değildir. Yani, her insan er veya geç insan-ı kâmil olacak; yukarıda saydığım üç durumu da, üç türlü enerjiyi de kullanabilecek hale gelecektir. Zaten insan bunun talimlerini yapmaktadır: Kâh, öyle, kâh böyle; bazen onu kullanıyor, bazen diğerini. Fakat sistematiği bir şekilde ve bilerek, daha henüz şuurlu olarak yapmadığı için bir otomatizasyon içerisinde, zaman zaman fizik plânda fiziki gücü kullanırken, mantal gücü de kullanmaya hazırlanıyor. Meselâ, hiç kıvılcıktan yarım saat ayakta duran bir nöbetçinin durumu, fizik enerjinin kullanılışı-

na basit bir örnektir. O irade, o kas hâkimiyeti, ağrıya, sızıya, hareketsizliğe vs. ye karşı olan mukavemet, zamanla mantal plânda sabır, sebat ve görev yapmak huzuru ve vicdanî bir vecibe oluşturur. Bakınız, fizik hareketten mantal plâna bir akis vardır. Yine aynı tarzda, mantal plânda yapılan bir çalışma, yani düşünce plânında olan bu çalışma, bilgi plânına kadar, entellekt'e kadar insanı çıkarabilir ve insan gözlem yapmış olduğu olayların reel bilgilerini de yakalayabilir.

Görülüyor ki, her türlü enerjiyi çeşitli şekillerde kısa aralıklarla olmakla beraber, karmaşık bir şekilde kullanabiliyoruz. Fakat bunların her birine, birer birer tam manâsıyla sahip değiliz ve bu yüzden de tekâmül etmek zorundayız. Nereye kadar? Bu dünya ortamının, dünyaya okulunun bize hazırlayabilmiş olduğu bütün imkânları kullanıp bitirinceye kadar. Kullanıp bitirdiğimiz zaman, insan-ı kâmil dediğimiz o Anka kuşunu yakalamış oluruz. Bu üç tip (en azından bu üç tip) enerjiyi kullanabilecek varlıklar haline geliyoruz. Sonrası da devam eder: Bir dördüncüsü, bir beşincisi ve sonsuza kadar...

Soru: İnanç ile bilgi, mantık ile vicdan arasında bir münasebet var mıdır?

Cevap: Hiçbir münasebeti yoktur. Aksine bilgi ile mantık, inanç ile vicdan arasında dencydi olabilirdi. Çünkü bilgi ile mantık mekanik olmayan bir sisteme dahildir. Bilgi bilgidir, realitesi vardır, kendi yerinde bir değere sahiptir ve otomatik çalışmaz. Hani, çocuklar için, bir takım mozaik bilmeceleler vardır: Gereken parçayı yerine koymadığınız zaman resmi bulamazsınız; bilgi de böyledir. Mantık da onun bir fonksiyonudur, sürecidir, onunla beraber çalışır.

Fakat, inanç ile vicdan aynı otomatizasyon içerisindedir, mekanik şekilde çalışır. İkinci tip, Emosyonel dediğimiz heyecan tipi varlıkta, iman hali vardır. Çünkü inançla yürütür ve inancın ferdiyet kazanmış bir şekli de vicdan olarak ortaya çıkar. Umumî tarzı imandır, inanmaktır. Bunun bireysel olarak size düşen payı da vicdan olarak ortaya çıkar. Bili-

yorsunuz ki, çeşitli durumlarda gelişmeye bağlı olmak üzere, bazen fizik enerjiyi daha fazla yüklenmiş, bazen entellekte ait enerjiyi yüklenmiş olduğumuz hallerde, vicdan durmadan dengesini kaybeder. Bazen fizik plâna hak verir, bazen entellekt plâna, yani bilgiye hak vermeye çalışır. İşte mekanikliği buradan ileri gelir. Yani, değişik bir harekete tâbi olduğu zaman, o da yönünü değiştirir; bir çark gibi. Çarkı sağdan sola doğru çevirirseniz, ona bağlı olan dişliler de belli bir yönde döner. Soldan sağa çevirirseniz, ona bağlı olan dişliler de tamamen onun tersine döner. Onun için sevgiyle nefret bir aradadır, mekanik bir sistemdir.

Sevgi hiçbir zaman ideal olamaz. Yanlış bir itikat, yanlış bir anlayış vardır: Kökü nereden geliyor bilemiyorum, ama belki de çok yanlış bir yorumdan geliyor. Kâinatların yaratılışını sevgiyle bağlarlar. Halbuki sevgi, belirsiz, oynak, kararsız bir şeydir. Böyle lâubali bir enerji ile hiçbir şey süreklilik, devamlılık kazanamaz. Sevgi hiçbir şeyin yaratılışının temelini teşkil edemez. **Herşeyin, yaratılışın, temeli bilgiye dayanır.** Ancak onda kararlılık vardır. Kanun demek, yasa demek, bilgi demektir. Bilgide sabitlik vardır. Duyguda, histe ne kadar yükseğine çıkarsanız çıkın, sabitlik yoktur, daima **kararsız denge** içerisindedir ve devre devre bozulabilir. Bu yüzden de ne derler?

'Mümin kalbi günde kırk defa yoklanır!' Eğer bilgi bilgi ise, istediğiniz kadar yoklayın, terazide en ufak oynama olmaz. Ama yokladığınız inançsa, demek ki duygusal bir şeyi yokluyorsunuz, her seferinde bir eğrilik çıkıyor. Çünkü bazen bir enerjiyi kullanıyor, bazen de diğerini. Bunun zoru altında ister istemez, bazen nefsanîyetine, bazen de vicdanına uyuyor. Nefsanîyetine uyduğu zaman da, inancı güme gidiyor, gücü azalıyor, zavıflıyor ve kalmıyor, o enerjiyi kullanamıyor. Vesveses mekanizması, baştan çıkarma mekanizması budur; bunu öğretmek içindir. Tabii, bu gücü de kazanması lâzımdır. Yani, imanında da sabit olabilmek az iş değildir. Zor iştir.

Tanrıça İştar onuruna, yedi kazan dolusu şarap döktü.

Fakat, Smi'lerden çok önceleri, Sümerler, bu tufanın ilk rivayetini bıraktılar. Bu rivayet, Asur tabletlerinininkinden biraz değişik bir metin sunmaktadır. Bağdat'tan 350 km. uzaklıktaki tapınağın, sarayın altında, 1854 yılında keşfedilmiş olan efsanevi Őehir Ur'da, kalın bir çamur tabakası altına gömülmüş, çok daha eski bir uygarlığın izi bulundu, bu çamur, tufan sebebiyle 'oluşmuştu. **Bu korkunç Sümer tufanından sonra tüm bir uygarlık harap olmuş ve tufanın korkunç anısı, Kutsal Kitabın Tevrat'ın, büyük konularından biri olarak insanlığa bir kanıt olarak bırakılmıştır.**

Fakat, Kutsal Kitabın tahayyllerine alışkın olduğumuz öykünün yanında, tüm öteki uluslar, harap edici tufanın anısını korumuşlar-

dır. Maurice ve Paulette Deribere, «TUFANIN DÜNYASAL TARİHİ» adlı yapıtlarında, coğrafi, arkeolojik ve jeolojik temellere dayanarak, bu tufanların tarihini, bilimsel bir Şekilde, incelemişler, analiz etmişler, sınıflandırmışlardır.

Orta Amerika'da Maya'ların Kutsal Kitabı olan Popolvuh, kesme Taş Devrinden, tarihsel devre geçişi markalayan tufana ait heyecanlı olaylarını anlatmaktadır. Tanrılar insanı imal etmişler. Fakat, bu, ilk insanlıkta başarısızlığa, hayal kırıklığına uğrayan tanrılar, onu imha etmek isterler. Değretli bir yağmur başlar ve son insanın kaybolmasına kadar sürer. Sadece maymunlar hayatta kalırlar. Gökyüzünün ruhları, yeniden insanları yaratmaya başlarlar. Ve bu kez insanlar iyi, güzel, kahramanlar gibi asil bir yüze sahip ve bilgili yaratıldılar. Doğdular, doğurdular, refaha erdiler ve bu Maya'ların büyük destanının başlangıcı oldu.

JİVARO HİNTİLERİNİN AĞIZDAN AĞIZA GEÇEN GELENEKLERİ

Meksika'nın Coras halkında tufan, batı denizinde yaşayan ve gece Tanrı'sını simgeleyen, muazzam bir yılanı dayandırılmaktadır. Bu felketten kalan tek iz, hâlâ Coras'ların, yeni bir tufanın tehlikesinden uzaklaşmak için, armağanlar sunmaya geldikleri Santa Teresa gldr.

Amazon lkesindeki Jivaro'larda, ağızdan ağıza geçen gelenekler, efsanevi bir buluttan oluşmuş olan, tüm insan ve hayvanları mahveden muazzam bir su baskınının anısından bahsetmektedirler. Sadece tek bir Jivaro ve karısı, bir mağaraya sığınarak mahvolmaktan kurtulmuşlardır.

(Lütfen Sayfayı eviriniz)

Peru İnce'lerinde tek bir Hintli hayatta kalmıştır. O, yakınları ve kendisine eş olarak vaad edilen Güneş Tanrısı'nın kızı ile dev bir ağaca tırmanmıştı. Fakat bu tırmanma şöyle bir koşula bağlı idi (burada efsane, Yunanlıların Orfe ve Öridis masalı ile birleşmektedir): Çıkış esnasında, seyretmek için geriye dönmesi kendisine yasaklanmıştı. Hintli yemini tutmadı ve altın saçlı harika kız, Hintlilerin en adisi oldu.

Brezilya'nın Guaranis'lerinde, karısı ile birlikte bir ağaç kütüğüne tırmanan Hintli tufandan kurtulur. Onlar, Mainumbu kuşunun ötüşünü işittikleri güne kadar, o ağacın meyvalarıyla beslenirler. İnce geleneğinin dışındaki tufan rivayetleri Peru'da, çok sayıdadırlar; Bazen bu, rüzgârın Tianuanaco'ya doğru estiği zaman, geniş bir davulun kasasına sokularak yaşamını sürdürmüş bir çifttir. Bazen de, iki çocuğa sığınaklık etmeye yarayan, dev bir su kabığı, bir sandal veya bir saldır. Fakat daima, tufandan kurtulmuş olanları kabul eden bir dağın zirvesinde bulunmaktadırlar.

Kuzey Amerika Hintlilerinde de tufanın anıları vardır. Montana Siyu'larında tufan şöyle anlatılır: Su dağların zirvesine kadar yükselince, bir ihtiyar tufandan kurtulmak için, ağaç kabuğundan bir sandal yapmıştır. Sükûnet geri gelir ve iki ördek sandala doğru yüzerler. Çamurun içine dalıp adama, kadın bedeninin, bizon öküzlerinin, atların ve yepyeni bir insanlığın yoğrulacağı çamuru sunarlar.

Hindular'da tufan tek bir olay değildir. Bugün hâlâ, Muson yağmuru onu yenilemektedir. Bununla beraber ilk tufan öyküsü, Tanrı İşnu'ya bağlanmıştır. Sular, herşeyi

imha etmek üzere taşarken Tanrı, akıllı sahibi Manu'yu korumak üzere, bir balık şeklini alır. Kendisini, her cinsten birer çiftle beraber, büyük bir gemiye bindirir. Okyanus Tanrısı, herşeyi suyun altına çeker. Fakat Manu, yılan Vasuki sayesinde, kendisini açık araziye doğru götürecek olan balık Vişnu'nun boynuzuna yapışır.

Yok edici, fakat aynı zamanda canlandırıcı gücün simgesi olan Tanrıça Şiva «Tufanın büyük şeytanıdır.» Efsanesinin başlangıç bölümünde nehir Ganj'in, gökten inen sularla oluştuğu söylenmektedir.

Yakılan insanların cenazeleri kül oluyordu ve bu küller o kadar kalın olmuştu ki, Tanrılar bunu temizlemek için, Ganj Nehri'ni yere indirmek istediler. Fakat nehrin düşüşü o kadar kudretli idi ki, bütün dünyayı mahvetmek tehlikesi gösteriyordu. Şiva nehirden, Tanrıçanın başının üstüne dökülmesini istedi. Nehir, Tanrıçanın saçları boyunca aktı. Oradan, yedi çağlayana bölünerek, yere doğru döküldüler.

Çin'de, tufan olayı kızgınlık anında, bir tos vuruşu ile gökyüzünün sütunlarını sarsarak yıkarken, arzın üzerine su hortumları boşaltan, Kung-Kung adında kötü bir ruh tarafından oluşturulmuştur.

ATLANTİS'DEN YUNAN MİTOLOJİSİNE

El İdrissi, 12'nci yüzyılın yetersiz coğrafya bilgisi ile, Fas'ın tarihinde, çok eski bir devirde şehirlerin deniz tarafından sulara gömüldüğünü anlatmakta,, gelenek de Cebelütârik yarımadasının çöküş devriyle, tufan olayını birleştirmektedir. Fakat bu, bir tufan değil, Atlantis'i mahvedecek, Akdeniz'i su ile örtecek olan bir yer çökmesidir ve Eflâtun bun-

dan, ünlü Critias ve Timéos konuşmaları içinde bahsetmiş bulunmaktadır.

Yunan mitolojisi de, insan cinsini mahvetmek isteyen Zeus tarafından oluşturulan bir tufanı anımsatmaktadır. Bu sırada Prometheus'un bir oğlunu da şöyle kurtarmıştır: Sığınmak üzere bir sandık imal eden Deucalion ve karısı Pyrrha, Teselya'da bir dağın üzerine otururlar. Dokuz günün sonunda yağmur durur ve Zeus, Deucalion'a, **karısının kemiklerini** omuzunun üzerinden atmasını emreder. Deucalion «**Arzın kemiklerinin**» söz konusu edildiğini anlar ve yakaladığı kayalar insan olurlar. Pyrrha'da aynı şeyi yapar ve onun yakaladıkları kadın olur.

Ege Denizinin tepeleri, adaları da tufan ve Atlantis efsanesine karışırlar. Milâttan önceki 1840 yılında Santorin adası, bir patlamayı izleyen deniz kabarması tarafından mahvedilmiştir. Yeni kazılar, eski bir şehrin, duvarlarına freskler yapılmış saraylarının bulunmasını sağlamıştır.

Maurice ve Paulette Deribéré, yeni bir tufanla karşılaşacak mıyız?

diye sorarlar. Nostradamus ise, tarihsel birçok yapıtları içinde, tüm dinlerin, tüm mitolojilerin anlattıklarına benzeyen tufan olayı için, doğa güçlerine duyduğu derin saygıdan ötürü **yine bir felâket** sezdiğini bildirmektedir.

BİR METEORİTİN DÜŞÜŞÜ

Amerikalı John Weinhaupt'a göre, eski çağın tufanı, son buzlanmadan sonra, Güney Kutbu üzerine bir meteoritin düşmesi nedeniyle, buzların erimesinden ötürü olmuş olabilir. Olay yenilenebilir ve yazarlar endişelidirler; insan kendini doğanın sahibi sanmaktadır. İklim savaşının olanaklarından bahsedilmektedir. İnsan çılgınca projelere el atmış, muazzam barajlar inşa etmiştir. Ama eski kâğıtlardan yararlanmaktan çok, ormanlar tahrip edilmektedir. Eğer avsbergleri Arap kıyılarına nakletme düşüncesi gerçekleşecek olursa, bu durum önemli okyanus karışıklıklarına sebep olabilir. Efsaneler bize, tufanın, insanların hatasından ileri geldiğini öğretmiş bulunmaktadır ama ders dinlenmiş ve anlaşılacak değildir. Maalesef mihverinden çıkmış olan yüzyılımızın, geçmişini çabuk unuttuğu sanılmaktadır. (Nostra - 354)

Mevlâna ve Medyomluk

Mevlâna, Dünyamızın kaba titreşimlerinden etkilenmemiş, insanlığa faydalı olabilmiş «Bir Tanrı Eri»dir.
Fiyatı 300.— TL.

Çağdaş Düşünce Açısından REENKARNASYON

• Ertan KURA •

Bilimin sınırları yoktur. Bilinenden bilinmeyenlere doğru gider. Bilinmeyi bulmak, somutlaştırmak, gerçekleştirmek bilimin görevlerinden biridir. İnsan bilimlerinde, insan tümüyle açıklanmış bir varlık değildir. Beynin gizleri, yetenekleri tam anlamıyla ortaya çıkmamıştır.

İnsan varlığındaki gizli kalmış yetileri 20 yy.'dan 21. yy.'a geçerken Parapsikoloji (Duyular Üstü Algılama) bilimi açıklığa kavuşturabilecek belgeleri toplamak, değerlendirmek amacını olabirlik kavramı içinde araştırmaktadır.

İnsan için yaşamak bilmekle başlar. Bilgiye doğru gitmek, insanın herşeyden önce insanlık görevidir. Önyargılardan uzakta arınmış beyinlerin arayışı, insanlığa yeni boyutlar kazandırabilir.

İnsanların her yeni karşılaştıkları görüş, düşünce, duygu karşısında kuşkulu bir tepki göstermeleri doğaldır. Bilim, teknik, kültür, sanat alanında birçok yenilikler, tepkiyle karşılanmış ve gerekli olan evrimleri geçirdikten sonra gerçekliğini kabul ettirmiştir.

Çağdaş düşünce insana tek boyutlu bir varlık olarak bakmıyor. İnsanı çok boyutlu varoluş bütünlüğü içinde araştırmak, çözümlenmek istiyor.

İşte insanın varoluşu ile ilgili gizemli konulardan biri olan REENKARNASYON (Tekrar Doğma - Tekrar Bedenlenme - Yeniden Doğuş) olayına cesaretle yaklaşıyor. «Bilmiyoruz, araştıralım, bulalım ve

bu konunun doğruluğunu veya yanlışlığını ortaya çıkartalım, açıklığa kavuşturalım» diyor.

İnsanı tanımak, onu bilmekle başlar. Öyle ise: Reenkarnasyon nedir? Reenkarnasyon düşüncesi; günümüzde geçerliliğini koruyan, kabul edilmiş bulunan insan psikolojisi ve biyolojisi ile ilgili teorilerin tam olarak açıklayamadığı konuları, insan kişiliği ve yapısının gizemli kalmış yönlerini, özelliklerini, üzerinde durulması gereken olaylarını açıklamak isteyen ve bunu amaçlayan bir düşünce akımı olarak kabul edilebilir.

Reenkarnasyon düşüncesi; çocukluk dönemi olağanüstü korkuları, gelişme çağında öğrenilmesi olası olmayan üstün yetenekleri, ana-baba, çocuk ilişkisindeki anormallikleri, kan güdücü ve kavgacı milliyetçiliği, çocukluk çağındaki cinsiyet belirsizlikleri veya karışıklıkları, doğuştan gelen özel işaretleri ve bozuklukları, iç hastalıklarını, tek yumurta ikizlerindeki görülen benzersizlikleri, gebelik döneminde ortaya çıkan anormal istekler, normal üstü arzular gibi konuların daha ileri düzeyde anlaşılmasına veya açıklanabilmesine katkıda bulunan bir bilgi alanıdır.

Reenkarnasyon olayları üzerindeki araştırı ve çalışmalar yaşamın devamlılığı konusundaki ilgiye ve sorulara belgesel özellikler taşıyan bir yaklaşım olanağı sağlamıştır.

Yaşamın devamlılığı ve insanın ölümle sınırlanamayacağı sorusu gerçekten ye-

terince önemli bir sorudur. Acaba kişi bundan daha önemli bir soru sorabilir mi?

Yaşamak ve ölmek arasındaki çizginin bitimi veya devamlılığı insan yazgısının düşündürücü bir sorunudur. Eğer bugün, parapsikoloji dışındaki bilim dallarında birçok çözümlenmemiş problemleri, reenkarnasyon olayları üzerindeki araştırmalar aydınlığa kavuşturmuş ise, bu şanslı durum belki de reenkarnasyon olaylarındaki konuların tiplerinin önemli ölçüde, yaşamın devamı ile ilgili belgesel tiplerden farklı olmasından dolayıdır.

Bugün birçok psikolog ve psikiyatrist kişiliğin oluşmasında, bebeklik ve çocukluk çağının kişiliğin temeli olduğunu, ileri dönemlerinden daha önemli bir özellik taşıdığını kabul etmektedir. Reenkarnasyon tipi olaylar gerçekten kişiliğin çocukluk döneminde belirlendiğini tartışabilmesine karşın; kişilik yapısının, çocuğun şimdiki yaşamından önceki, dünyaya gelişlerinde meydana geldiğini veya gelebileceğini ileri sürmektedir.

Eğer kendimizi, insan kişiliğinin doğumdan önceki zamanda şekillendiğini düşünmeye yöneltirsek, belki de çocuğun ve insanın gelişiminde görülen ve yeterince açıklanamayan birçok anormallikleri, bozuklukları daha kolay açıklama olanağımız olabilir.

Ancak şu noktayı önemle vurgulamak gerekir. Reenkarnasyon çocuğun ve insan kişiliğinin gelişmesinde, herşeyi açıklayan çok kapsamlı geniş bir sistem olarak ele alınmamalıdır. Ayrıca kişiliğin gelişmesinde etken olan sosyal çevre, kalıtım ve diğer biyolojik etkenliklerinde yerine geçen bir prensip olarak da düşünülmemelidir.

Reenkarnasyon düşüncesi, kalıtsal ve çevre faktörlerine ek olarak sorunların açığa kavuşmasında üçüncü bir faktör olarak değerlendirilmelidir.

Reenkarnasyon düşüncesi, insanlığın evriminde bilgisel bir halka olarak gör-

melidir. Düşünceyi alışılmış kalıpların ötesinde yönlendirerek bilince yeni boyutlar kazandırmasını bilmelidir.

Reenkarnasyon inanç ve bilgisi, dünyanın en eski inanç ve bilgisi olarak tüm milletlerde, dinsel öğretilerde kutsal yazılarda karşımıza çıkmaktadır. Bunu doğal karşılamalıdır. Çünkü insan içgüdüsel bir eğilimle varoluşuna ilgi duymaktadır ve onu aramaktadır.

Herşeyin üstünde parıldayan tek değer insandır. O varoluşunun, yaratılışının yazgısını taşıyan, özgür istem gücü dolu bir yaratıktır. Kendi değerini anlayınca ya kadar, değer sandığı şeylerle bir süre daha oynayıp duracaktır. Hiç kuşkusuz gerekli evrimleri yaşadktan sonra varacağı son; iyi, güzel ve doğrunun dünyasıdır.

Bu dünya, her çeşit sorunların çözümleneceği bir arayış ve arınma yeridir. İnsan hazır olan için değil, hazırlanmak için yaratılmıştır. Bu nedenle istem gücü ve zekâsının kıvraklığıyla olaylardan, deneyimlerden hız kazanacaktır. Bundan ötürü öğütten hoşlanmaz. Dinlerin sembolik anlatımlarla örülüşü bundandır. 20'nci yy.'dan 21'nci yy.'a geçerken tek boyutlu düşünce kalıplarından arınacak olan yeni insan ne zaman akılsal yeteneklerinin, güçlerinin, beyinsel yapısının bilinmeyen, gizli kalmış yönlerinin insan mutluluğunun yaratılması için kullanılması gerektiğini anlarsa, bunları saplantılardan ve bilimsel yobazlıktan uzakta ele alırsa, benlik gururuna, kaba kuvvete kapılmadan alçak gönüllülikle «Bildiğim tek şey var, o da hiçbir şey bilmediğimdir.» diyebilirse ve insan ne zaman ki başkaları ve başka kuvvetlerle tamamlanma açlığı duymayacak kadar yükselirse o zaman varoluşunun anlamı ve amacı ile karşı karşıya kalacaktır. İşte bu nedenle reen-karnasyon olayı önemlidir.

Rüyaların Fonksiyonu

● Çintay GÖKSU

Rüyalar, bütün insanlığın tarih boyunca ilgisini çeken, fakat hakkında 20. yüzyıla kadar hiçbir doğru şeyin söylenemediği ender konulardan biridir. Tuhaf, anlaşılmaz, saçma görünüşüyle her insanın günlük yaşamında önemli yer tutan fakat ele alınmasının güçlüğü nedeniyle her zaman güncel bir konu olmuştur. İnsanlar, geçmişte rüyaların daima gelecekle ilgili haberler taşıyan sembolik bilgi kaynakları olduklarını düşünmüşlerdir. Bugün de kamuoyunda en revaçta olan «teori» budur. Genellikle rüya yorumlamasından anlaşılan, bugün de çoğunluk için aynıdır ve sabahları «hayırdır inşallah» denilerek mesela at görmenin mutlu haber anlamına geldiği yazılan bir kitabı karıştırmaktan ibarettir. Böyle kitapların daima çok satılması ve alıcı bulması, insanların genellikle bu konuya her zaman ilgi duyduğunu ve bu kaynağı değerlendirmek istediklerini göstermektedir.

Spiritüalist biri ise geleceği merak ettiğinden çok kendini merak et-

tiği için rüyalara ilgi duyar. Nitekim söz gelimi **Sadıklar Plâni** tebligatında «Rüyalarınız... sizin iç dünyanızı gösterdiği için önemlidir» denilmektedir. Psikolojinin, psikanalizin etkisiyle kişinin kendini tanımaya ve değiştirmeye yönelik araştırmalara yönelmesi, bilinçaltının insan karakterini belirlemede öneminin anlaşılması yüzyılımız boyunca rüyaların daha ayrıntılı araştırılmasına, hem daha tutarlı, hem de daha tatmin edici sonuçlara ulaşmamıza yardım etmiştir. Bu ekoller rüyaları, tamamıyla maddeci bir bakışla ele almalarına rağmen, daha önceden tesadüfi kendiliğinden vizyonlar yığını olarak görülen bu hayati fenomenin, insanın bilinçaltı derin iç dünyasını yansıtan bir determinizme bağlı olduğunu vurgulaması ve kişiliğin sağlıklı unsurlarından temizlenebilmesi için çoğu zaman bir çıkış noktası olarak kullanılması, tekâmül amacımızla çakıştığından, spiritüalistler için önem taşımaktadır. Fakat, her konuda olduğu gibi, şu ya da bu biçimde elde

edilmiş değerli bulguların maddeci kabuğunun atılarak spirit bilgi yamulesi içinde harmanlanması gerekmektedir. Rüyalar hakkında ruhçuluk açısından çelişen noktalardan ziyade tahmin edileceği gibi daha çok eksik kalmış olanlar olduğu görülmektedir.

Bu farklı ekoller, rüyaların bir yönüne rölatif olarak daha fazla ağırlık vermeleriye birbirinden ayrılırlar.

A. TARİH

Rüyalar hakkındaki görüşlerin tarihi, insanın tarihi kadar eskidir. Bu konuya her uygarlık mantık açısından aynı biçimde yaklaşmıştır. Meselâ bir Mısır Papirüsü üzerinde bulunmuş olan rüya tabirnamelerinden bir örnek:

«Rüyasında odun kesmek: İyi, düşmanları ölecek.»

«Timsah eti yemek: İyi, kumandan olacak.»

Meselâ Antik Yunan'da rüyalarla ilgili yirmialtı kitap tespit edilmiştir ve bunlar da yorum tekniği açısından aynı akıl yürütmenin izini taşımakta ve gelecekle ilgili iyi, kötü sonuçlar açısından -sembolizasyon değişse bile- ele alınmaktadır. (Böyle bir kitap 1980'ler Amerika'sında bile beş milyon kadar sattığına göre hâlâ en popüler metot demektir) Böylece, rüyanın elemanlarına kişiden ve zamandan bağımsız objektif bir içerik yüklenmektedir. Bütün tarih boyunca aynı kalan bu «objektif metot»a karşı rüya yorumunun kişiden kişiye değişebilen bir subjektif sembolizme sahip olabileceğine dair ilk işarete Hz. Muhammed'de rastlıyoruz: Kendisine rüyasında ezan okuduğunu gören birine yükseleceksin demiş; benzeri rüyayı gören bir başkasına ise tam tersi yorumu yapınca soranlara,

onun rüyasının yorumunun ona göre olduğunu söylemiştir. Rüya mekanizmasının subjektif yapısına işaret etmiş olmakla birlikte selefleri babadan kalma objektif tabirname metoduna bağlı kalmışlardır. İslâm'da ayrıca kehanet rüyaları için kişinin ruhsal gelişimine göre bir ayırım yapıldığını görüyoruz. Doğru rüyalar nebî ve velilerin gördüğü tamamen doğru çıkan rüyalar, alelade insanların gördüğü rüyalar semboliktir denmektedir. Bir tebliğde de insanın tekâmül ettikçe rüyalarında sembolizasyonun basitleştiği ifade edildiğine göre salih bir kişinin rüyasının aynen çıkmasında şaşılacak bir şey olmamakla birlikte ünlü mutasavvıflar da bile seyrek rastlanır böyle rüyalara.

20. YÜZYIL

Rüyalarla ilgili ilk ciddi teoriye Freud'da rastlıyoruz. 1908'de Rüyaların Yorumu adıyla yayınlanan bu eserle ilk kez rüyalara ait bazı gerçeklerin artık keşfedilmeye başlandığını görüyoruz. Freud rüyalarla ilgili buluşu için «Benim hayatım boyunca ortaya koyduğum en önemli teori budur» demektedir. Freud, o zaman bilim çevrelerinde moda olan anlamsız ve hiçbir amacı olmadığı ileri sürülen rüyaların çok önemli bir fonksiyonu olduğunu ve ferdin ruh sağlığının emniyet supaplarını teşkil ettiği görüşünü ortaya atmıştır. Özetle rüya, ego ya da süper ego (vicdan + benlik ülküleri toplumun bireyde kristalleşmiş değer yargıları) için, kabul edilemez, katlanılamaz, tahammül edilemez olan duygusal yüklerin bilinç altına itilmesi, fakat bunların deşarj olmak için kılık değiştirerek, süper egonun sansürünün zayıfladığı uyku durumunda tekrar

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

bilince çıkma olayıdır. Böylece rüyaların kişinin bilinç altındaki kompleksleriyle ilgili olduğu ifade edilmiş oluyordu. Freud'a göre kılık değiştirmenin -sembolizasyonun- zorunluluğu süper egonun sansürünün zayıflamış olmasına rağmen ortadan kalkmış olmasındandır. Ayrıca evrensel olan bazı semboller vardır ki bunlar çoğunlukla cinseldir. Freud'un yorumlama tekniğinde cinselliğe aşırı ölçüde yer verilmiştir. Bu şekilde tespit edilmiş 102 sembol kadın, 97 sembol erkek cinsel organını temsil etmektedir. Ayrıca birçok şeyde cinsel ilişki anlamına gelmekteydi: Merdiven çıkmak gibi. Tabii bu aşırı cinselci görüş kısa zamanda eleştiriye uğrayarak birçok fraksiyonların ortaya çıkmasına dolayısıyla rüyalarla ilgili teorilerin zenginleşmesine yardım etmiştir. Freud ayrıca **serbest çağrışım tekniğini** kullanarak rüya yorumlayan ilk kişi olmuştur. İlk kez Freud'la ortaya atılmış ve bu gün de değişmemiş ve hemen hemen herkes tarafından kabul görmüş önemli noktalar şunlardır:

1 — Rüyanın bir anlamı olması: Böylece o zamanın biliminin savunduğu anlamsızlık fikri tarihe karışmış oluyordu.

O günden bu yana da artık hiç kimse bu görüşü savunmamıştır. Freud'a göre rüyanın «görülen ya da açık» muhtevası onun örtülü ya da gizli muhtevasından farklıdır ve bir rüyayı yorumlamak demek bu görünen muhtevadan kalkarak asıl örtülü olan temel muhtevaya ulaşmak demektir.

2 — Bu genel olarak serbest çağrışım tekniğiyle olur. Çünkü yine Freud her rüya parçasındaki sembolizmin bazı istisnalar dışında subjektif olduğunu kabul etmekte ve her

elemenin gerçek anlamına serbest çağrışım tekniğiyle ulaşabileceğini söylemekteydi ki bu da bütün okullarda ortak olarak kalmış buluşlarından biridir. Bu konular daha sonra tarafsız rüya araştırmalarının ilgisini çekmiştir. Mesela Freud'un görüşlerini test etmek amacıyla **hipnotizma ile yapılan suni rüya tecrübelerinde sembolizasyonun subjektif karakteri açıkça görülmektedir.** Söz gelimi hipnoz altında üç ayrı kadına aynı tekin vermiş ve bunu rüyalarında görüp derhal kaydetmeleri istenmiştir. Tekin şuydu: «Dul bir adamın evinde hastabakıcısının ve kendisinden hamile kalmış durumdasınız.»

Görülen rüyalar ise şunlardır:

1. Kadının gördüğü rüya «Kırk yaşlarında bir adam gördüm beni odunla dövdü.»

2. Kadın: «Açık denizlerde küçük bir sandaldayım ve beni deniz tutmuş.»

3. Kadın: «Peri masallarındaki gibi güzel bir evdeyim, mutlu bir evlilik yapmışım ve hamileyim.»

Sembolizasyonun kültürel, sosyal, psikolojik yönleri üzerinde de çok araştırmalar yapılmıştır. Bütün bunlar her kişi için ortak olabilecek bir sembolün bulunmadığını göstermektedir. Hatta aynı bir sembol farklı zamanlarda aynı kişi için bile farklı bir anlamı ifade edebilir.

3. Rüyaların uykumuzun bekçisi olduğu fikri daha sonraları araştırmalar tarafından doğrulanmakla kalmamış hatta uykunun rüya için gerekli olduğu gibi, karşı ucu ifade eden teorilerin ortaya atılmasına da yol açmıştır.

Freud'a göre rüyalar, her türlü iç ve dış uyararı rüya kapsamı içine alarak zararsız hale getirirler ve uy-

kunun düzeninin bozulmasını önlerler. Hakikaten de uyuyan bir insana bir dış uyarım verilse bu rüyanın senaryosuna uygun bir dönüşüme uğratılarak asimile edilir. Yüzüne su serpilene birinin rüyasında yağmur yağdığını görmesi gibi... Gece uyanarak su aygırını isterim diye tuturan yaramaz çocuğun öyküsünü hepimiz biliriz. Oysa uslu bir çocuk böyle bağırp çağırarak yerine, rüyasında su aygırını görür ve onunla oynardı. Çocuğa arzusunu gerçekleştirdiğini gösteren rüya onu hoşnut eder ve böylece arzusu karşılanmış olduğu için çocuk uyumaya devam eder... **Rüya bastırılmış bir arzuyu gerçekleştirmiş olarak gösterdiğine göre, bastırılmış bir arzunun ruhsal boşalmasıdır. Öte yandan, uyuyana uykusuna devam etme imkânı verildiğine göre öteki eğilimi de tatmin eder. Egomuz bir çocuk gibi davranır ve rüyanın görüntülerine inanmayı tercih eder. «Evet.. evet; haklısın bırak da uyuyayım der gibidir.» (1)**

4 — Freud'a göre rüya oluşumunda yoğunlaşma yani bir sembol ya da sahnenin bir değil birçok anlama ve içeriğe sahip olması; yer değiştirme yani rüya parçalarının alabora ve ters yüz olması, ayrıca ruhsal ağırlık noktasının yer değiştirmesi belli başlı özellikleridir. Rüyalarda yoğunlaşma bir sembolün birçok anlama gelebilmesidir. Rüyalarda mantık yoktur. Yani bizim anladığımız biçimde olmayan, kendine özgü sembolik, majik, ilkel, garip fakat kendi içinde tutarlı bir mantık vardır. Rüyamızda bir erkek arkadaşımızın annemizin sesiyle konuştuğunu görebiliriz. Böyle sembolizasyonlarda hiçbir zaman «veya» yoktur, daima «ve» vardır. Yani o kişi hem arkadaş, hem de anneyi simgeler. **Rüyanın amacı**

minimum senaryoyla maksimum şey anlatmaktadır.

5 — Eğer rüya doğru yorumlanır ve gizli kaınış istek ya da duygular ilgili kişi tarafından benimsenirse bunlar artık karakter ya da davranış bozukluklarının ya da psikosomatik bir rahatsızlığın dinamik temeli olma özelliğini kaybedeceğinden kişide bir düzene görülmeye başlanır. Freud'çu ekolün getirdiği devrimci fikirlerden biri de budur. Böylece sırf bir tanıma ve bilinçaltı derinliklerine ulaşma amacından daha fazlası, yani kişide olumlu bir değişikliği başlatıp, başlatmadığına da bakılarak bu yorum tarzı test edilebilir.

Seksen yıllık psikanaliz pratiğinde çoğu zaman analizin kördüğümüne girdiği noktada bir rüyanın kapıları açtığına ve bir çıkış yolu sağladığına ilişkin çok örnek rapor edilmiştir. Freud'un görüşlerinin sivri yönlerinin terkedilerek yüzlerce psikanalitik ekolün ortaya çıktığı bütün 20. yüzyılda rüyaların kullanılması ve bir terapi sisteminin zorunlu parçası kabul edilmesi bunları diğer psikoterapi sistemlerinden ayırt eden karakteristik bir noktadır.

Jung, daha başlangıçta Freud'un her rüyayı erotizmle indirgeyen yaklaşımından farklı bir yol izlemiştir. Rüyalara belki de Freud'dan daha çok önem veren Jung, insanlardaki, rüyalarda ortaya çıkan sembolizmin kökeninin cinsellik değil dinsel ve mitolojik motifler olduğunu öne sürer. Ona göre eski kültürel, toplumsal, dinsel vs. ortak semboller onun kolektif bilinçaltı dediği ve belli insan gruplarında ya da ırklarında ortak olan bir yapıda kuşaktan kuşağa aktarılmakta ve bu devasâ kolektif şuurun tortuları insandaki rüya oluşur.

(Devamı 35. Sayfada)

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

ÜÇÜNCÜ CİNS KAVRAMI

Kişinin kendi cinsini kendi tayin etmesinin hakkı olduğu düşüncesinden hareket eden Amerikalı eşcinseller, kendilerinin kadın ve erkekten sonra üçüncü cins olarak kabul edilmelerini istemektedirler.

Her olayın R.İ.M.'nin amacına hizmet eder olduğunu düşünürsek, ortaya atılan ve giderek büyüyen üçüncü cins kavramının içinde de irdeleyici, uyarıcı bir kısım noktalar bulmak mümkündür.

Dünyanın tekâmül imkânından yararlanmak isteyen varlıkların enkarnasyonları çeşitli yönlerde olmak üzere hızla artmaktadır. Üçüncü cins kavramının yayılması, örneklerden biridir.

Olaylardan tekâmül ettirici anlamda sonuç çıkartmak, sadece müsbet veya menfi açıdan değerlendirmemeye bağlıdır. İkilem, evrensel bir yasa olduğuna göre, bütün tatbikat ve olaylarda bu ikilemi gözlemek en doğrusudur sanırız.

Eşcinsellik yeryüzüne dönük bir eğilim olmakla beraber, gözlem yapabilen kişi için, menfi olarak bilinenlerden müsbet yönde yararlanmak mümkündür. Karşıt cinslerin birbirlerini anlamaz biçimde kendi cinslerini savunma katılıklarını, üçüncü cinslerin varlığı, sürekli darbelemektedir.

Kendisinin, gerçekte cinsiyetsiz bir varlık olduğu idrakine varıldığında, üçüncü cins varlığın oluşumu da kendilğinden yok olacaktır sanırız.

BEDEN VE DÜŞÜNCEDE SOYUNMAK

İnsanın kendine, çevresine saygılı olmasını sağlamak ve doğayla uyum içinde yaşamak amacını güden, topluca çıplak yaşayanlara natüristler denilmektedir.

Şimdilerde, kadını, erkeği, çocuğu, yaşlısı, genci ile giderek artan natürist anlayışın eğitsel yanları görüldüğünden, Avrupa'nın bazı ülkelerinde devlet kuruluşlarınca kabul ve destek görmektedirler.

Gerçekten de, müstehcenliğin çıplaklıkta değil ama bakış açısında olduğuna biz de katılırız. Çeşitli tatminler, telâfiler, arayışlar içinde bulunan bir insanın, örtülü bir kimseyi müstehcen görmesi her zaman mümkündür.

Kendi içinde denge ve uyumunu kurmuş varlık için, düşüncelerden soyunmak ile bedeni soyunmak arasında önemli bir fark yoktur herhalde.

TEMELDEKİ UYUMSUZLUK

Gen'ler üzerinde yapılan son araştırmalara göre, kanser genlerinin çift karakterli olduğu görüşü doğruluk kazanmış. Yaşamın sürdürülmesinde va-

zifeleri olan bu genlerin kontrolden çıkması ve bölünmeye başlamasıyla diğer hücrelerde de kanser meydana getiriyorlar.

Yaşam değerlendirmesini etkileyebiliçi bir araştırma. Çünkü müsbet ve menfi değerlendirmeler içinde, insan da çift karakter görünümündedir.

İnsanın, vibrasyonu düşürücü tesirlere iltifat etmesi, karmaşa ve ıstırap sonucunu doğurmaktadır. Psikik açmazın sonu, psikosomatik rahatsızlıklardır. Fakat insan varlığı, kendisinin hem psikik yönünü ve hem de yüksek şuurunun irtibatlarını daha da daraltıcı duruma sokması, onu fiziksel dengede bir bütünü bozucu durumlara hazırlar.

Sağlıklı yaşamın bir başka yolu da, yeryüzü eğilimlerini denetim altında tutabilmektir.

İNSANLARIN BİRBİRLERİNİ ANLAMA YOLLARI

Dünya insanının birbirini daha iyi anlaması için birçok yaklaşımlar denenmiş ve denenmekte devam ediyor... Fakat birçok kültürel faaliyetler dahi idealleştirilmesine rağmen, kopukluklar süregitmektedir. Zira idealleştirmeler dünyevi menfaatlerle eş tutulmaktadır.

Meselâ, son üç olimpiyat oyunlarına birçok ülkeler çeşitli sebeplerle ıstırap etmekten vazgeçmişlerdir.

Dünya insanı bir kısım İlahî İrade Yasaları ile insanlık idesine doğru yol almaktadır. Ancak, insan içinde bulunduğu dünya yasalarına göre kendini ide yapmış görünümündedir.

Her türlü kültürün dünyasal ideden evrensel ideye dönüşümü ile istenen ve beklenen yaklaşımın daha da iyi olacağını sanırız.

HERŞEY ZAMAN İÇİNDE MİDİR?

Ömrünün geç zamanlarına ulaşmış ve artık belgesel hale gelmiş ünlü bir sanatçı, «herşey kişinin yaşadığı zaman içindedir. Esas korkulması gereken şey yaşamdır» diyor.

Kişinin, herşeyi, yaşadığı zaman biriminin içinde olduğunu kabul etmesi, kendisini daha da karmaşaya götürücü bir durum. Nitekim bahsi geçen sanatçının da herkesle ilişkisini kesip karamsar tutuma girmesi de bunu göstermektedir.

Sanırız herşey, kişinin yaşamları, zamanı içindedir, denseydi daha doğru olurdu. Çünkü, kişinin yaşamları zamanına dahi herşey giremezken tek bir yaşam biriminde herşey nasıl bulunabilir ki?

Herşey tek bir zaman birimi içindeyse o taktirde, esas korkulması gereken şeyin yaşam olmaması gerekir. Yaşam içinde herşeyin farkına varan insanın kaçmasına ve korkmasına da bir neden yoktur.

İnsan varlığının birçok yaşam birimlerine ihtiyacı vardır. Onun tekâmül gidişindeki yavaşlığı ve yeryüzüne dönük eğilimleri bunu zaruri kılmaktadır.

Ruhsal Öğretiyi Anlamanın Zorluğu ve Dil Sorunu..

● Mehmet ERGİNER

Konuştuğumuz dil, genellikle etrafımızda gördüğümüz madde ve onun fonksiyonları ile ilgili, beş duyumuza hitabeden, bir çoğu nefsanî duyguları tanımlayan sözlerden ibarettir. Bu sınırlılık, bazen gene maddeye ait bazı kavramları anlatırken de kendini belli eder. Örneğin: Bir doğal güzellik karşısında veya bizi üzüntüye düşüren bir olayda, içinde bulunduğumuz hali anlatamamaktan ve dilin yetersizliğinden şikâyet ederiz. Kaldı ki güzellik gibi, üzüntü gibi kavramlar, tüm insanlar tarafından bilinen kavramlardır. Öyleyse yabancı olduğu bir kavramın bizim dilimizle açıklanmaya çalışılması sırasında nasıl bir güçlük karşılatacağı ortadadır.

Ruhsal öğreti, kelimeleri olmayan bir bütündür. Kelime ile anlama, biz insanlara ait bir özelliktir. O halde ruhsal öğreti, kelimelere dökülürken, asıl taşıdığı âhenginden bir şeyler yitirecektir. Bu, ünlü bir yazardan, çok az bildiği yabancı bir dilde eser beklemeye benzer. Yazarın kafasından çok güzel fikirler geçebilir. Ama az bildiği dil, onun kafasındakileri tam olarak ifadeye yetmeyeceğinden, eseri ken-

di dilinde yazdıkları kadar güzel olmayacaktır. Yazarın eserlerinden daha iyi faydalanmanın en güzel yolu, onun dilini öğrenmek olacaktır.

TEKÂMÜL OLAYI

Bu nedenle, ruhsal yanımızdaki eksiklik ve arayışı içimizde hissetmeye başladığımız zamanda da ihtiyacımız olan bilgiyi, gene maddeye ait bir takım örneklemeler ile algılayabilmemiz normaldir. Bu yüzden, örnek olarak bir tekâmül olayı, günlük hayattaki bir örnekle ifade edilerek okul eğitimine benzetilmekte ve plânetimiz için dünya okulu; buradaki maddeye enkarnasyon ihtiyacı kalmamış bir varlığa da dünya okulu mezunu vb. denmektedir. Anlayan kişiler, bu yol ile verilen örneklerde ne demek istendiğini anlamakta ve o örnekleri basamak olarak kullanıp, söylenilmek istenen mânâyı idrak edebilmektedirler. Anlayamayanlar ise, verilen örneklere saplanıp kalmakta, teferruatı incelemekle uğraşıp, sonunda da onu kendi anlayışlarına göre tahrif ederek bir türlü kendilerinden istenen gayeye ulaşamamaktadırlar.

Her kutsal kitabın aynı şeyi defalarca anlatmasına karşılık, insanlar bugün bile onların istediği mânâyı idrakten uzaktırlar. Dinlerin, merâsimlerinin ötesindeki gâyesine geçilememekte; bu merâsimler üzerinde oyalanılmakta ve her biri kendi anlayışlarına göre olmak üzere farklı yorumlar, mezhepler türetilmektedir. Bu durumda din, «insanlara verilen» olmaktan çıkıp, insanların, anlayışlarına göre yorumladığı bir din olmaktadır. Bu halde iken de varlıkları tekâmül ettirebilmek hıızından çok şey kaybetmektedir. Dini bu şekilde benimseyip savunuculuğunu yapanlar ise, bunun farkına varamayıp, ellerindeki ölçeği doğru zannetmekte, kendileri için uyarı olabilecek olayları, sözleri, kendi ölçeklerine göre ölçüp değerlendirdikleri için hatalı bulmakta; yanlışın kendilerinden geldiğini bir türlü

anlayamamaktadırlar. Kendi inandıklarına tasdik aramakta; eğer söylenenler kendi inandıklarını teyit ediyorsa övgü, doğruluğu ispatlanıyor diye kendi inandıklarına; etmiyorsa yergi, karşı fikirlere olmaktadır.

ÖĞRETİCİ MÜDAHALE

Maddenin tipik özelliklerinden biri, üzerine yapışan şeyleri, ökse gibi kendine bağlamaktır. O yüzden ondan kurtulmak güç, eziyetli, büyük uğraşlar sonucunda olmaktadır. Bedene enkarne iken, yani maddeye bağlı iken psişik yapımız da bu özellikten nasibini almaktadır. Hoşumuza giden şeylere kolay bağlanıp güç ayrılmaktayız. Nefis denen olguyu yenmek, özgür olmak, en zor, ama belki de yegâne problemimizdir. Ego sürekli olarak her karşılaştığı olayda kendini tatmin edecek, yani beş duyuya hoş gelecek veya rahatsız etmeyecek şekilde bir arayış içindedir. Bu açıdan bakıldığında hayatı adetâ bir mağaraya giren çok uzun bir trene benzetebiliriz. Günlük olaylar, bu trenin vagonlarıdır. Biz egomuzla trenin üstüne çıkmış yolcuyuzdur. Mağaranın içi, insanın uykusunu getirecek, gevşetici, rehavete düşürücü bir gaz atmosferi ile doludur. Yani madde dünyasıdır. Tren içeri doğru ilerlerken, biz üstünde, bizi de içeri götürmemesi için dışarı doğru koşar durumda olmalıyız. Biz koştukça altımızdaki vagonlar değişecek; biraz dinlenme fikri bizi hemen mağaranın ağzına, hatta içerideki uyusuk atmosfere taşıyacaktır. Halbuki biraz koşabilme gücünü kendimizde bulsak, dışarının temiz atmosferi ciğerlerimize dolacak ve daha güçlü, daha enerjik koşabilmemizi temin edecektir. Yani egomuzla verdiğimiz, başlangıçta

küçük de olsa bir mücadele, bizim daha kaliteli tesirler almamıza, yukarısı tarafından daha iyi beslenmemize, başımızı daha fazla kaldırabilmemize yardımcı olacaktır. Fakat günümüzde bu olay, hiç de böyle ele alınmamaktadır. Tüm amaç uykumuş gibi, maddenin ağır havası daha fazla nasıl teneffüs edilebilir diye yöntemler aranmakta, bulanlara gıpta ile bakılmakta, «yaşamasını bilene helâl olsun» diye alkış tutulmaktadır. Zaten ağır uykuda olan insanlık, adetâ uyku hapi niyetine geliştirdiği teknolojiyi de «kendine iş düşmesin de rahat etsin» diye kullanmakta, kendini maddenin egemenliğine daha fazla bırakmakta ve bunu gelişme ve ilerleme adı altında alabildiğine devam ettirmek istemektedir.

Ama bu dejenerasyon, ne zamana kadar sürecek? İnsanlara kalırsa, bu konuda pek uğraş vereceğe benzememektedirler. Fakat kâinat, kendi amacından, yani barındırdığı varlıkları tekâmül ettirmeye yönelik tavrından tâviz veremeyeceğine göre, Kudretli eller, zaman ve zeminin müsaadesi ile her halde müdahalelerinden geri durmayacaklardır. Bu müdahaleler, insanlara örnek ve öğretici olmak üzere mürşitlerin, peygamberlerin yeryüzüne gönderilerek, insanlara, bilmediklerini anlatmakla başlayıp, çeşitli zamanlarda tekrar tekrar anlatılarak devam edip ve artık o ortamın, herhangi bir varlığın tekâmülüne vasatlık yapabilecek kaliteden yoksun olduğunda, ortadan kaldırılması ile bitebilir. Belki de bize düşen, bitme zamanı gelmeden söylenenleri incelemek, anlamaya çalışmak, bilgi edinmek ve nefsimizi eğitmek yolunda uğraş vermektir ibarettir.

MAVİ ÜLKE

• W. T. Stead •

Ölümün korkulu bir şey olmadığını öğrenmek istemez misiniz? Bu kitabı okumakla öteki dünyanın, bugünkü dünyanın tamamlayıcısı olduğunun farkına varacaksınız.

Fiyatı: 200 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Bizler Buradayız

Garry Alan Duncan

1976'da Bel Air, Md.'de eski bir evde oturuyordum. Evin içinde birkaç tane hayalet bulunduğu dair dedikodular doluşuyordu. Tabiat olarak, bu gibi olaylara inanmayan bir kişi olarak bunu ciddiye almadım ve gerçekten de birkaç ay hiçbir anormal olayla karşılaşmadım.

1976 Eylül ayında bir gece, rastgele, herhalde yapacak hiçbir şey bulamadığımdan, yatağımın baş ucundaki kasetli teybi 'alıcı' duruma geçirdim ve kasetin bir yüzü geçene kadar (yarım saat) çalıştırdım. Fakat mikrofonu bağlamamıştım. Odanın içinde tam bir sükûnet hâkimdi.

Lâmbayı söndürdüğümde oda sessiz olduğu kadar

aynı zamanda zifiri karanlık içindeydi. Bu şekilde kasetin bir yüzünün tamamen geçmesini bekledim. Sonunda odanın ışığını yaktım, bantı başa aldım, ama kendi kendime de, 'Ne kadar da aylak bir insanım...' diye düşündüm. Bantı başından itibaren dinlemeye başladım. 10 dakika kadar hiç bir kayıt işitmedim. Tam teybi kapamak için elimi uzattığım sırada, bir kayıt işittim!

İsittiklerim derinden fısıldayarak gelen bir erkek sesiydi ve «Bizler buradayız» diyordu. Bunu altı kez tekrarladı. Biraz şaşırmış ve ürperti içinde, fakat kendimi kaybetmeden bantın o kısmını basa alarak tekrar dinledim: Altı kez, «Bizler buradayız». Bantın kalan kısmında hiçbir kayıt yoktu. Birkac kez daha kaydı dinledim. Ertesi sabah tekrar dinlemek istedim ama hiçbir sev duvamadım. Bu küçük deneyi, aynı seyle tekrar karşılışırım korkusuyla, bir daha tekrarlamak cesaretini bulamadım kendimde. (FATE'den)

—o0o—

● At Sorunu

Sarah PATTON

Missouri'de yaşadığımız yıllarda Betty ile çok yakın iki arkadaşlık. Her tür ko-

nuda hemen hemen ortak ilişkilerimiz vardı ve birbirimizi her gün görmeden edemezdik.

Eylül 1973'de bir gün öğleden sonra, her zaman olduğu gibi Betty ile buluşacaktık. Fakat görüşmemizden önce beni tatlı bir uyku bastırdı. Küçük bir şekerleme yapmaktan kendimi alamadım. Bu kısa uyku içinde gördüğüm açık seçik rüya şuydu: Betty'nin evinde bulunuyordum. Ortalık karmakarışık ve Betty oldukça sinirli görünüyordu. Helen isimli kızı iyice huysuzlaşmış, durumu daha da kötüleştiriyordu. Rüyamda Helen'i omuzlarımdan yakaladığım gibi, 'Helen, kes artık. Anneni iyice üzüyorsun' dedim.

Rüyada gördüğüm manzaranın tamamından anladığım kadarıyla, Bettyler bir at almışlardı. Fakat atı satın aldıkları eski sahibinin otlığında otlatacaklardı. Fakat alışveriş bittikten sonra eski sahibi sözünden caymış ve bizimkilerin sınırları alt-üst olmuştu.

Uyandım ve rüyayı akıldan çıkarmaya çalışarak önceden planladığım gibi Betty'e gitmek üzere hazırlanmaya başladım. Ama onlara vardığımda şaşırılmaktan kendimi alamadım. Bir at almışlardı ve satıcı kendilerine önce otlığından yararlandırmayı vadetmiş fakat sonradan vazgeçmişti. Betty'nin canı tamamen sıkılmış, çünkü atı koyacakları bir yer yoktu. Bu arada kızı Helen adeta annesini daha da üz-

Spirit Aktüalite

Ölümden Sonraki Hayat Deneyimleri

Jacqueline GARCÍA

Beş yaşındaki oğlu Christian'la birlikte Paris'te bulunan ana-babamı ve kız-kardeşimi ziyaret ediyorduk. Artık misafirliğimizin sonuna gelmiş ve Chicago'ya geri dönme hazırlıklarına başlamıştık. Oğlumun annemle bırakacaktım, yazın gelirken getireceklerdi.

7 Ocak 1953'de babam Yves Even beni yolcu etmek üzere tren istasyonuna kadar gelmişti. O gün, hayatımda ilk kez, babamı ağlarken gördüm. Ağlamasını, nasıl olsa önümüzdeki yaz tekrar görüşeceğimizi söylemişim. Cevap olarak başını yana doğru sallarken, «Hayır. Benimle değil. Belki annenle» dedi. Evet, babamı son görüşüm o olmuştu.

Üç hafta sonra Chicago'da berbat bir rüya ile uyandım, gecenin ortasında.

~~~~~
mek istercesine mızıldanıp duruyordu. Ben bir şey anlamamıştım ama rüyam aynısıyla gerçekleşmiş, adeta tekrarlamıştı. Ve Helen'i (rüyamdaki gibi) omuzlarından yakalayıp da, 'Kes şu zırlıyı artık, anneni daha çok üzmemek başka bir işe yaramıyorsun' dediğim zaman rüyamın tekrarı tamamlanmış oluyordu. O zaman ve her aklıma gelince, bundan daha güzel bir prokognisyon deneyimi olamayacağı geçti aklımdan. (FATE'den)

Babam sol omuzu üzerine yatmış, kanlar içinde hareketsiz duruyordu. Hemen yanında merhum arkadaşlarından üniversitenin rahibi dikiliyordu. Rüyamda çığlığı bastım: 'Babacığım, her yanın kanlar içinde...' Bir şey söylemedi fakat gülümsedi. Sonra rahip arkadaşları üç kez: «Emin ellerdedir» diye tekrarladı.

Burnumu çekerek uyanıdığım zaman saat gece yarısı 12.30'du. Bu kâbusu tekrar yaşamamak için yatağa dönmeye cesaret edemedim.

Bir hafta sonra annemden bir mektup geldi. Babamın üniversitenin önünde karşıdan karşıya geçerken bir motosiklet tarafından çarpıldığını, boynunun kırılarak öldüğünü yazıyordu. Kazadan üç gün sonra sabah 7.30'da ölmüştü.

Evet, babam dünyayı terketmeden önce arkadaşlarıyla birlikte bana son bir kez 'Allah'a şükürler olsun' demeye gelmişti. (FATE'den)

Sessiz Çağrı

Kathryn SPERSKE

Ocak 1982'de en küçük kızım Charlene 9 yaşındaydı. 14 Ocak'ta onun sesini, «Anneee» diye çağrısını kafamın içinde işittiğim zaman arka bahçede çamaşır asıyordum. Normal bir ses değildi ama birşeylerin ters gitmekte olduğunu hemen anlamıştım.

O sırada asmakta olduğum gömleği bir kenara bırakarak, kocam Tony'nin onarmakta olduğu çite doğru fırladım. Onun yanına vardığım zaman, bizzim at koşarak yanımdan geçti. Üzerinde kimse yoktu. Tony'e 'Charlene mi biniyordu?' diye sorduğumda, «Hayır» diye yanıtlamasına rağmen, benim içimdeki burukluk geçmişti. Kızım at tarafından fırlatılmış olmalıydı.

'Charlene düştü, yaralandı.' diye bağırdım. Tony arkamda olduğu halde tarlanın içinden koşmaya başladım. Az ileride Charlene baygın yerde yatıyordu. Allah'tan ki yaraları küçüktü fakat o geceyi hastanede geçirmek zorunda kaldık.

Olayı her hatırlayışım da, eğer onun 'Çağrısını' işitmemiş olsaydım kimbilir düştüğü yerde ne kadar uzun süre yatacaktı, diye düşünmekten kendimi alamadım. (FATE'den)

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar : 5

Teslis Ve Tanrısal Kozmogoni

— Teslis nedir? Hıristiyan âleminin çoğunluğunun inancı olan bu konu bu anlayış, ne kadar doğrudur?

— Teslis, üçleme (trinite), üçlü Allah inancıdır: «Tanrının birleşmiş üç ayrı kişisi olarak düşünülmesi» gibi. Bu üçlemede, Baba-Oğul Kutsal Ruh mevcuttur. Yahut buna, Tanrı-Oğul-Ruhülkudüs üçlemesi de diyebiliriz. Yani Hıristiyanlar, Tanrıya, oğluna ve Ruhülkudüse inanırlar.

Burada, Tanrı kimdir, oğul hangisidir, Ruhülkudüs nedir, sorularını, teker teker cevaplamağa çalışalım.

Tanrı, Hz. İsa'nın, her yaptığı işte, mucizede «Babam yaptı, babam yaptırdı» dediği «Babası»dır.

Oğul, Tanrı olarak kastedilen, inanan bu «Baba»nın oğludur.

Ruhülkudüs (ruh-ül kudüs), Hz. İsa'nın yeryüzünde bedenli bir varlık olarak yaşamasını sağlayan Kutsal Ruh'tur. Yani, Peygamber İsa'ya üfürülen ruhtur...

Üçünü bir arada düşünürsek, ne oluyor? Tanrı, kutsal bir ruh üfleyerek yeryüzünde oğlunun, Hz. İsa olarak bedenli kılmış bulunuyor!..

Kısaca, özet halinde Hıristiyan Teslisi budur. Hemen hemen bütün Hıristiyanlar bu inanca amel ederler...

Fakat; Mutlak Tanrı, Tek Allah, Yaratıcı (Mutlak Yaratıcı) anlayışıyla bu inancı bağdaştırmak imkânsızdır. Babalık - Oğulluk ilişkisi içerisinde TEK'liği bulmak nasıl mümkün olabilir ki?!

Bu sakat anlaşımaya, muhakkak ki Hz. İsa sebep olmadı. O, «Babam» derken

başka bir yeri kastediyordu. Hıristiyanlar ise bunu, yanlış yorumlamış bulunuyor...

Şunu bir daha belirtelim ki, Tanrılar Hiyerarşisini bilmeden, kabul etmeden, anlamadan, kavramadan dinleri anlamak, yorumlamak yanlıştır, aksaktır, eksiktir. Nitekim de böyle olagelmıştır. Tamamı yanlış, tamamı eksik demek istemiyoruz. Ama, Tanrı kavramında bu aksaklık, bu eksiklik her zaman olmuştur... Ve bu yüzden, özellikle «Göksel Dinler» denilen yaygın dinler de dahil, bütün dinler, zamanla -anlayış, yorum bakımından- yozlaştırılmış; bozuk, dejenerasyonlardan kurtulamayan yorumlara uğratılmıştır... Bu nedenle de bütün dinlerin izlenecek yolu, giriş kapısı sayılan Biçimsel Şeriat, bütün dinin kendisiymiş gibi şekilciliğin bütün katı kurallarıyla doldurulmuş, dondurulmuş ve bütün katılığıyla yüzyıllardır uygulanagelmıştır... Ve asıl Şeriat, bir türlü anlaşılammıştır!..

Şeriat'ın sözlük anlamı bile Tanrı Buyruğu, Doğru Yol iken; bu görsel (izafi) kavramlar, katı kurallara dönüştürülerek dondurulmuş; şekilciliğin kırılmaz kabuğu içerisine hapsedilmiştir. Aslında hapsedilen, insanın anlayışı olmuş... Ve asıl Şeriat, bu yüzden görülmez hale getirilerek anlaşılammıştır.

Ve hâlâ bugün, bütün dinler, birer dogmatik inanç sistemleri olarak caridir. Özüne, lâfzına inebilenler yok denecek kadar azdır...

Hele bilimsellikten, dinlerin nasibi hiç olmamıştır!..

Halbuki dinler; yüzyıllardır, asıl ruhsal, bâki yanımızı vurgulayan; insan olarak yönümüzü göstermeğe çalışan; ruhsal bilgilerin kaynağını, zaman zaman, devre devre işaret edip duran göksel bilgilerdir...

Ruhsal tekâmül anlayışıyla incelenirse, bütün dinlerdeki saklı gözükten gerçeklerin, giderek nasıl açığa çıkarıldığı ve de gelişmelere uğratıldığı, açıkça görülür...

Eğer dinler, bilimin konuları arasına katılıp ruhsal olaylarla, ruhsal deneylerle ve de ruhsal bilgilerle değerlendirilmeğe çalışılırsa; bütün dinlerdeki büyük, küçük bölünmelerin (mezheplerin, tarikatlerin) dayandığı kişisel yorumlar, giderek değerlerini yitireceğinden; aksak, eksik anlayışlar, giderek düzeltileceğinden; bölünmelerin dayandığı farklı anlayışlar, zamanla, gerçek bütün, bilimsel bütün içerisinde eriyip kaybolacaklardır...

Bu meyanda Tanrılar Hiyerarşisi de belirlenmiş olacağından; asıl teslisin ne olduğu açıkça anlaşılacaktır.

RUHÜLKUDÜS VE BABA :

Ruhülkudüs, yani Kutsal Ruh, Hz. İsa'nın babasının ülkesindeki birbirinin aynı kudretindeki ruhlardan biri olan yüksek varlığıdır. Hz. İsa, bu yüksek ruhsal plândan, yeryüzüne, özel bir biçimde enkarne edilmiştir. Yani, bedenli kılınmıştır. Bu bedenle, geldiği ülke, geldiği ruhsal plân arasındaki bağın mevcudiyeti açıktır... Hz. İsa, bu plâna, doğrudan doğruya bağlıydı. Bu ruhsal plânından direkt tesirler alarak hareket eder; peygamberlik görevini, bu etkilerle yerine getirirdi...

Mucizelerini sergilediği zaman da: «Babam yaptı» der... Hiçbir zaman, «Ben yaptım» demezdi bu yüzden...

«Baba», anlatabilme kolaylığı bakımından sadece bir remzdi...

Baba olunca, elbet oğul da olacaktı...

Hız. İsa, bir İlahlar Ülkesinin oğludur. Ülkesinde o da İlah'tır...

Babası, yani «Babam» dediği remizsel yüce varlıksa, Mutlak Tanrı değil; bu

İlahlar Ülkesinin Tanrısıdır. Yani, bir sistemin başıdır...

Rab, İlah, Tanrı kavramları, hiçbir zaman TEK olanla, Mutlak Yaratan'la karıştırılmamalıdır...

Hız. İsa, kendi yüksek ruhsal ortamında İlah olabilir...

Ama yeryüzünde o, bir İlah, bir Tanrı değildir. Çünkü o, yeryüzüne, bir Peygamber olarak gönderilmiştir... Ve o, yeryüzünde ne yaptıysa, bağlı bulunduğu plân tarafından yaptırılmıştır... Kendisi de bunu, daima, her fırsatta teyit etmiş... Ve kendine hiç maletmemiştir...

Bugünün insanına anlatılamayan bu yüksek tesir plânı, dünün insanına hiç anlatılamayacağı cihetle; Hız. İsa bunu, gerçek oğulluk vasfını da dikkate alarak, «Babam» diyerek belirtmiştir. (Tanrısal Kozmogoni içerisinde bu daha iyi anlaşılacaktır...)

O'nun «babam» dediği bu yüce plân, Mutlak Allah'ın vaazettiği ve bizlerin «İlahî İrade Kanunları» diyerek isimlendirebildiğimiz tüm evren yasalarından bir kısmını -kendi kudreti dahilinde bulunanları- uygulayan ve de uygulatan bir ruhsal plândır, bir Tanrılık Sistemidir. Bu, bizim üstümüzdeki «Ruhsal İdare Mekanizması»dır. Biz de buna, kısaca RİM diyoruz. Hız. İsa'nın «Babam» dediği gibi (Metapsişik Terimler Sözlüğünden RİM'e bakınız...)...

Hız. İsa, demek ki, RİM'e mensup bir yüksek varlıktır. Babalık - Oğulluk - Kutsal Ruhluk, buradan kaynaklanmaktadır. Ama o, kendi yüksek ruhsal ortamında ne olursa olsun, yeryüzünde sadece bir peygamberdir... Ve o, bu görevi kabullenerek yeryüzüne sevk edilmiştir.

Dünyaya iniş biçimi özellik arzeder..

Peygamberliği özellik arzeder...

Dünyadan ayrılışı özellik arzeder...

Ama bunların hiç birisi, O'nun, yeryüzünde İlah olduğunu söylemez...

Şunu da belirtelim ki, bedenli olarak dünyada işi bitmiş olsa da; o da diğer peygamberler gibi, dünya okulu kapanıncaya kadar, yeryüzündeki dinsel görevini ruhen izleyecektir...

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

TANRISAL KOZMOGONİ :

Teslisin, Rab, İlâh ve Biz gibi dinsel kavramların daha iyi anlaşılabilmesi için, kendimize göre bir Tanrısai Kozmogoni çizmeğe çalışalım.

Tek, Bir, Mutlak olarak kabul ettiğimiz Mutlak Yaratan Allah'ı, düşünebildiğimiz kadar en tepede, en yüksek sonsuzda düşünelim... Yaratan'ın ilkelerini içeren -şimdilik- tek, fakat düşünebildiğimiz derecede büyük bir koni tasarlayalım: Tepe noktasında Yaratan ve koninin tabanına doğru uzanan ilkeleri... Bu sonsuz büyüklükteki koni, Kaadir-i Mutlak Allah'tan sâdır olan prensipler konisidir: Hiçlik Evrenini ve Maddesel Evreni oluşturan prensiplerin, yasaların konisi...

Bu Tanrısai İlkeleri uygulayıp evrenleri oluşturan; Mutlak Yaratan adına icraat yapan, yani kendi kudretlerine uygun -Mutlak Yaratma'nın altında- evrenleri yaratan Tanrılar gerek...

İşte bu Mutlak'a ait ilkelerin oluşturduğu Hiçlik Evreni ve Tanrıları, bu prensipler konisinin tabanında üste bu ilkelere tâbidirler...

Hiçlik Evreninde de Hiçlik Âlemleri düşünebiliriz (Maddesel evrenin madde ötesi de elbet olması gerekir... Bu madde ötesi evrene, Hiçlik Evreni dedik. Çünkü bize göre ancak hiçlik ifade edebilir...) Hiçlik Âlemlerinin her biri bir koniyi; her koninin tepesinde de o konik sisteme hâkim bir Tanrıyı düşünebiliriz... İleler konisinin tabanında, tepe noktaları bulunan sayısız koniler ve Tanrıları...

Maddesel Evrene doğru açılan bu sayısız konilerin tabanlarını oluşturan yine sayısız koni tepeleri tasarlayabiliriz... Maddesel Âlemleri oluşturan sayısız koniler... Ve her koniyi yöneten Tanrıları...

Maddesel Evreni oluşturan bu konilerin tabanlarında da daha alt yönetici Tanrıları kabul edersek; bir üste göre bir alttaki, daha küçük bir evren parçasına hükmetmektedir... Ama, aralarındaki organizasyon öylesine akıl almaz bir organizasyondur ki, Mutlak Tanrı'yı, her an yanımda «hâzır ve nâzır» kılar!..

Basitçe ve bugünkü bilgilerimize göre çizmeğe çalıştığımız bu Tanrısai Koz-

mogoni içerisinde ve en alt seviyede diyelim ki, bu bizim Dünyamızın Rabbi olsun. Bu Mürebbi Kudretin, lütfedip de ruhsal dostlarımızı, üstatlarımızı, birazcık değiştirerek yaratma gücünü vasıflarını sıralasalar; bu işteceğimiz akıl almaz işlere bakıp, bu Mürebbi Kudreti, Mutlak Yaratan sanabiliriz!.. Nitekim her birimizin düşünebildiği Tanrı kavramı, bu en alt kudretin eteklerine dahi ulaşmamaktadır...

«Tanrılar Hiyerarşisi» dediğimiz zaman «Çok Tanrıçılığı» değil; şu en alt Mürebbi Kudrete göre daha üsttekileri düşünebilirsek, asıl Tek Tanrının ne demek olduğunu anlatmağa çalışmış oluruz...

Örneğin, Kutsal Kur'an'daki bazı sözlerin, şu basit çerçeve içerisinde ne anlama gelmesi gerektiği daha iyi anlaşılacaktır. Kur'an'da kastedilen Rab, dünyamızın Rabbidir. Âlemlerin Rabbi ise, bu Rabbin de tâbi bulunduğu ve Dünyamızı, Güneş sistemimizi ve başka Güneş sistemlerini de içeren Âlemimizin Rabbi, yani Tanrısıdır. Mutlak Tanrı, asla değildir...

Dünyamızın Rabbi derken, yalnız dünyamızı değil; dünyayı da içine alan bir sistemi kastetmiş oluyoruz. Bu sistem içerisindeki ayrıntıların tümünü bilmiyoruz ama, bir Yüksek Ruhsal İdare Mekanizması Hiyerarşisiyle yönetildiğimizi söyleyebiliriz. Bu hiyerarşiye bağlı sayısız ruhsal plânlar mevcuttur. Yani, koniler içinde sayısız koniler de düşünebiliriz...

Üç buutlu bir sistem içine sıkıştırılmış biz insanların, sonsuz boyutları, zamanı ve zamansızlığı, değişik mekânları ve mekânsızlığı ve de sonsuzluk içinde sonsuzluğu düşünebilmesi ne kadar mümkünse; biz insanların şu kıt akılla Rabbimizi bile kavraması imkânsızdır. Bir celsede, yaptığımız ukalâlığa karşılık şöyle denilmişti:

— Tanrı kavramını duyabilen insanın o bedende barınabilmesi mümkün değildir: Bu duygu, o bedeni darmadağın etmeğe yeter...

Maddesel bedenimizin üç buutlu sistemimize uygun bir titreşimi vardır. Tanrı Duygusu, muhakkak ki bu sistemi aşan bir duygudur. Sistemi aşan bir titreşimse,

maddesel bedeni elbet en küçük cüzleri-
ayırır...

Şimdi, bu basit bilgiler muvacehesin-
de, teslisi düşünelim... Mitoloji tanrıları-
nı düşünelim... Hatta çok tanrıçılığı düşü-
nelim...

Aslında mitler, uydurma değil; sezgi-
sel kaynakların ürünleridir...

Çarpıtan, saptıran aklımızdır...

Aklımızla bir yere kadar varabiliriz
ama; sezgilerimizin götüreceği yer, mu-
hakkak ki bunun çok üstündedir...

Sezgilerimizi artıracak olanlar, duyu-
lar dışı melekelerimizi (yeteneklerimizi)

kullanabilir olmamızdır. Çünkü enkar-
nasyonlarımız boyunca kazandığımız pek
çok melekelerimizin açığa çıkması, evren-
le kurabileceğimiz çok boyutlu ilişkileri-
mize bağlıdır...

Tanrısal Kozmogoniyi, idrak seviye-
sinde algılayamayız ama, RİM'e, elimizin,
daha doğrusu sezgilerimizin erdiği ka-
dar uzanabiliriz...

İşte o zaman pek çok yanlışlardan; iş-
te o zaman pek çok eksiklerden arınır; da-
ğarcığımızda bulunması gereken yeni de-
ğer yargılarıyla (mevcutlardan arınarak)
yükselebiliriz...

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İ/TANBUL TAHMİ/ /OKAK

Medyomdan Ektoplazma Çıkışı

Metapsişik Bir Olay Materyalizasyon

• Von Ernst Meckelbur'g-
dan Türkçeleştiren:
Tamer BAŞKAN •

Etrafımızı saran boşluğun içinde, herhangi bir noktada, saniyeler öncesinde orada varolmayan bir cisim tezahür ediyorsa, bir materyalizasyon söz konusu demektir.

Spiritüalistler, materyalizasyon fenomenini bedensiz bir ruh varlığının meydana getirdiğine inanırlar. Animistler ise, bu fenomenin, medyomun veya hazerunun psilerinin (anima) ektoplazma üzerine yaptığı tesir ile oluştuğu fikrindedirler.

Ruhsal celseler esnasında oluşan cisimlerin yanın-

da, son zamanlarda, bazı başka fenomenlerin de materyalizasyon kavramı ile ilişkili oldukları kabul edilmektedir:

— Bilhassa küçük cisimlerin, bazen toprak, kum, yaprak vs. gibi doğal maddeler de kullanarak tezahür ettirilmesi. Bu tür materyalizasyonlar, Hintli ve Afrikalı şamanlarda görülmekte. Memleketi olan Hindistan'da Tanrısal enkarnasyon olarak kabul edilen Sathya Sai Baba, gayet kolaylıkla ve açık bir şekilde cisimleri materyalize edebilmektedir. Dr.

Osis ve Dr. Haraldsson -her ikisi de parapsikologdur- Hindistan'da buldukları kısa müddet içinde bu tür materyalizasyonları çok yakından incelemişlerdi.

— Psişik - Bioplazmatik beden içinde yerleşmiş olan esas hastalık merkezinin, ruhsal şifacılar (örneğin, Zè Arigo, J. Blance, J. Flores vd.) tarafından temizlenmesi (suptil beden üzerinde yapılan operasyonlar.) Ruhsal cerrah. fizik bedene daha yüksek bir buuttan etki eden hastalık merkezini, bu buutta temizler. Bundan sonra, bioplazmatik hastalık yuvası bizim daha alçak buutlu seviyemizde (3/4 - buutlu dünyamızda) «kristallene-rek», genellikle garip, kaba maddî, bizce görülebilir formlara dönüşür. Bu buut değişikliği, biçimsel zenginliğini ve güzelliğini yalnızca (belki rüyalarımızda) sezebildiğimiz, soyut, kavranamayan bir evrenden kaynaklanan suptil yapının değişikliğine neden olur.

— Kapalı bir odada veya açıkta bir yerde, objelerin beklenmedik tezahürleri. Bazen «materyalizasyon» kavramıyla bir tutulur; fakat bu tam olarak doğru değildir. Gerçi bu objeler de gerçek materyalizasyonlarda olduğu gibi, ortada yokken, aniden tezahür etmektedirler. Fakat bunlar bioplazmatik esas maddeden (suptil maddeden) meydana gelmemişlerdir. Bunlar daha öncesinde maddî olarak mevcutturlar

ve mekânsal veya zaman-
sal uzaklıkları aşmayı baş-
şarak tezahür etmişler-
dir. Parapsikoloji bu tür
fenomenleri -özellikle kay-
nağı bilinen objelerle ilgili
hallerde genellikle «apor»
şeklinde tanımlarlar. Nakil
hadisesinin kendisi ise «Te-
leportasyon» şeklinde ad-
landırılır.

— Tanımlanamayan uçan cisimlerin (kısaca: UFO) görünmeleri de aynı şekilde «Materyalizasyon», daha yüksek bir buuta intikalleri ise «Demateryalizasyon» hadisesi olarak tanımlanır. Aslında bu tür teleportasyonlarda materyalize ve demateryalize olmak halinden söz edilmemesi gerekmektedir; bu sırada zaman ve mekândan bağımsız vaziyette bulunan objeler, en azından esas maddelerini (suptil kalıp) muhafaza etmektedirler. Bunlar, suptilden kaba maddeye ve tersine olmak üzere, bizim tarafımızdan algılanamayan, bir anlık buut değişiklikleri yapmaktadırlar. Daha yüksek bir buut bakımından onların varlıkları daima sürmektedir.

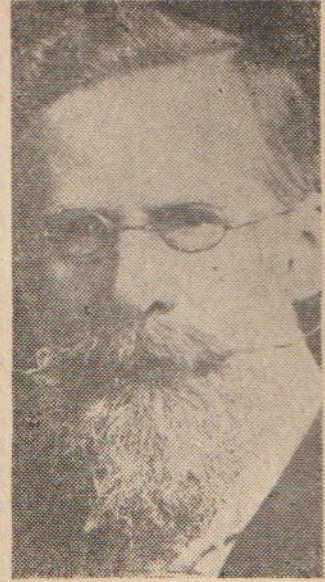
— Yabancı veya projeksiyonu yapılan psikik varlıkların ani tezahürleri de «Materyalizasyon» ile aynı tutulur. Tanımlanamayan uçan cisimlerin görünmeleriyle ilişkili olarak, bazen yabancı (oryantal) görünüşlü varlıklardan söz edilir. Bu varlıkların MIB (men in black = siyaha bürünmüş insanlar)- ve UFO'lardan inen varlıkla-

rın demateryalize, remateryalize ve levite etme yetenekleri olduğu söylenir. Bizce bilinmeyen teknikleriyle, muhtemelen geçici olarak, bizim zaman-mekân kesitimize kendilerini projekte edebilen, farklı varoluş seviyelerine (yüksek buutlu) ait psikik varlıklar -ister maddî, isterse yarı maddî (film gibi, sütümsü veya şeffaf) tezahür etsinler- aynı şekilde materyalizasyon kategorisine dahildirler.

Ölmüş olanların enerjetik görüntü formlarının da buraya katılmasının gerek-
kip gerekmediği hususunda ise bir karara varılamadı...

Materyalizasyon fenomeni, daha geçen yüzyılın ortalarında ayrıntılı bilimsel araştırmalara konu olmuştu. 1870 ve 1874 yılları arasında bu fenomenle bilimsel olarak meşgul olan ilk kişilerden birisi Sir William Crookes idi. Araştırmalarını, o zamanlar 15 yaşında olan medyom Florence Cook ve meşhur Daniel Dunglas Home ile yapmıştı. Bu bilgin, çalışmalarını o kadar titiz bir şekilde yürüyordu ki, kritikçiler -örneğin, Alfred Lehmann («Aberglaube und Zauberei» 'Batıl İtikat ve Sihirbazlık', Stuttgart 1908)- bazen, onun planlı ve katı kurallara dahilinde çalışması nedeniyle, açıklamalarının güvenilirliğini inkâr edemiyorlardı.

Crookes «kendiliğinden kayıt yapan cihazlar» kul-

Crookes

lanıyordu ve medyomlara «güç makinaları» gibi muamele ediyordu. 1871 yılında, D. D. Home'da tesbit etmiş olduğu bazı fenomenler hakkındaki ilk bilgiyi verdi. Bundan 18 yıl sonra, önemli celseleri içeren ve konuya kısmen yeni bir bakış açısı getiren «Tagebücherauszüge» (Günlük Özetleri)ni yayınladı.

Crookes'un medyomu Florence Cook, «Katie King» isimli bir trans şahsiyetini (öte âlemdeki başka 'şahsiyetlerle' bağlantı kurabilen ruh varlığı; «Kontrol» veya «Kontrolör Ruh»da denir) materyalize edebiliyordu. Katie King'in, kendisini, 19. yüzyılın 70'li yıllarının İngiliz medyomu Charles Williams ile Avrupa, Amerika ve Avustralya'da yapılan seanslarda ve Philadelphia, Winnipeg ve Roma'da (1874) yapılan celselerde geniş seyirci kit-

F. Cook

leleri önüne çıkan Davenport - Kardeşler zamanında da materyalize ettiği söylenmektedir. Asıl adı Annie Owen Morgan olan «Katie King»in birçok defa fotoğrafı çekilmişti.

Crookes'un Florence Cook ile yaptığı çalışmaları, Dr. Freiherr von Schrenck - Notzing -önceleri parapsikolog olan tanınmış Alman doktor; kendisi de materyalizasyon medyumları ile deneyler yapmıştır- şu şekilde değerlendirmektedir:

«Crookes tarafından birçok defalar tarif edildiği gibi, bir materyalizasyon medyumunun gerçekliğini tesbit etmek için, deney yapanın gözleri önünde, bir şeklin, herhangi bir yardımcı araç olmaksızın meydana çıkıp tekrar kaybolması gerekmektedir; bu fenomenin medyoma refakat ettiği ve daha ziyade kapalı yerlerde, oturdukları evde vuku bulunduğu anla-

sılmaktadır. Lehmann, Crookes'un çekmiş olduğu fotoğraflardan -bunlar, Katie King ile Florence Cook'un iki ayrı canlı varlık olduğunu kesinlikle ispatlamaktadır - bahsetmiyor. Florence Cook, Corner ile evlendikten uzun yıllar sonra, 9 Ocak 1880 tarihinde yapılan bir celsede, bedensiz ruh varlığı «Mary»yi gösterirken fanilâ elbise ve korse ile yakalanınca ve daha sonra Polonyalı bilginler ile altı tane tatmin edici olmayan celse yapınca, hilekârlıkla suçlandı ve bilginleri yıllarca aldattığı iddia edildi. Bu olayda bir «Transfigürasyon» veya «Transmutasyon» sözkonusu olup olmadığına karar verilemedi. Buna karşın, Crookes Raporları'nı okumuş olanlar, «Katie King»in veda celsesini hatırlayacaklardır. Bu celsede «Katie King» artık ayrıldığını ve bir daha hiçbir zaman geri dönmeyeceğini açıklamıştı» (Schrenck - Notzing, «Materialisationsphaenome» (Ma-

Schrenck - Notzing

teryalizasyon Fenomenleri', München 1914).

İngiltere'de, zamanının en meşhur kimyacı ve fizikçilerinden birisi olarak büyük itibar gören William Crookes, daha sonraki yıllarda da anlayışından ve görüşlerinden sapmadı. İnanıcı şu noktada doruğa ulaşıyordu: «Bilimsel anlayışımızın ötesinde, bütün ölümlülerden farklı olan bir gücün varlığını gösteren araştırmalar üzerine bir raporu açıkladığımdan beri otuz yıl geçti... Bilimin kapılarını biraz daha açmayı vadeden araştırmalara ara vermek, zorlukların ve düşmanca kritiklerin karşısında korkarak gerilemek demek, bilim yapılacak eleştirileri davet etmek demek olurdu. Araştırmacı, daima dosdoğru gitmeli, her yerde gözlem yapmalı, kendisini sevkenen ışığı, muhakemesini kullanarak adım adım takip etmeli, bu ışık aldatıcı bir ışığa benzese bile!» (J. H. Hyslop, «Probleme der Seelenforschung» 'Ruhsal Araştırmaların Problemleri', Stuttgart 1909).

EKTOPLAZMANIN MEYDANA GELİŞİ

Medyom Elizabeth d.Espérance -asıl adı Hope olan bir İngiliz- Avrupa'nın bir çok yerlerinde celseler yapmış olmasına rağmen profesyonel olarak nitelendirilmedi. İsveç'deki evinde ilk materyalizasyon tezahürleri meydana geldi.

Espérance'nin «Kontrolör Ruh»unun -arap kızı Yolanthé- görünmesi, arasında yapılan denemelerden bi-

mede meydana gelmişti. Bu bakımdan çok zayıflamış olan bu hassas kişi, garibinin faaliyetlerine teslim olmuş görünüyordu. Bu durum, onun garip davranışlarını yeterince açıklıyordu. Bununla beraber Espérance gerçek medyumsal yeteneklere sahipti. «Im Reiche Schatzen», 'Gölgelerin Aleminde' isimli kitabında bulunan fotoğraflardan birinde Yolande ile birlikte görülmektedir. Daha soruları, psikinetik yetenekleriyle film malzemesine (levha) tesir edip edemediğini test etmek için yüzlerce fotoğrafı çekildi. Fotoğraflarda, medyumun yanında bir baş ve bulutumsu bir insan şekli farkedilmekteydi. Profesör Butlerov ve Rus vazar Alexander N. Aksakoff da Espérance'in birkaç materyalizasyon fenomeninin fotoğrafını çekmişlerdi.

«Madame d'Espérance», kitabında, materyalizasyonların meydana gelişini başka medyomlara benzer şekilde açıklıyor: «... yerde duran beyaz bir tül bent kümesi canlanıyor ve beyaz bir bulut şeklinde, kıvrımlarının altında insan şeklinde bir canlı varlık görünene kadar yükseliyor... Yerde, bulutumsu, 'derimsi', bevez bir kumaş görünür. Adeta canlı bir tül bent parçası gibi, yavaş yavaş genişliyor. 2-3 ayaklık bir vüzev ve birkaç santimetrelilik bir kalınlık olusana kadar, kendiliğinden kıvrımlar teskil ediyor. Bu kütle içerisinde bir kafa

meydana geliyor.»

Bu enteresan şekillendirme tarzı, bizim Psi'mizin, bir şahsa bağlı olan Ekto-/Biyoplazma üzerindeki şekillendirici tesiri hakkında, tanınmış materyalizasyon araştırmacısı Freiherr von Schrenck - Notzing de detaylı bilgiler vermiştir. Bu bilgiler, yazımızın ileriki bölümlerinde yer almaktadırlar.

1913'de Nobel Ödülü kazanmış olan Fransız fizyolog Prof. Charles Richet (1850 - 1935), Algier'de (Kuzey Afrika'da bir başşehir) yapılan bir celsede izlemiş olduğu bir materyalizasyon hadisesini, biraz önce anlatılana benzer şekilde söyle tasvir ediyor: (Ch. Richet, «Materialisations-sitzungen in Algier» 'Algier'deki Materyalizasyon Celseleri', Psych. Studien, 1906): «Yerde yüzen ve hatları belirgin olmayan, beyaz, ışıldayan bir küreye benzeyen bir şey görüyorum Birdenbire, bu beyazımsı parlak küreden çıkan, dik ve çabuk bir şekilde yükselen fantom «Bien Boa» görünüyor. Boyu bana pek uzun gibi geliyor. Belinde bir kemeri ve çok sayıda kıvrımları olan bir elbiseye sarınmış... Yerdeki parlak küre, «Bien Boa»dan önce görünmüştü, bu küreden çıkan şekil, çok çabuk bir şekilde yukarıya doğru yükselerek büyüdü... «Bien Boa» ak-savarak ve kararsız bir şekilde yürüyordu. Yürüyor mu, yoksa kavıyor mu belli değildi... Perdeyi açmadan, birdenbire çöktü ve

Bien - Boa Materyalize Ruh

yerde kayboldu. Aynı anda, kendini yere atan bir beden çıkardığı gürültü duyuldu. 3-4 dakika sonra, perdenin aralığında, aynı beyaz küre yerde göründü, sonra çabucak yukarıya doğru yükselen beden teşekkül etti, yetişkin bir insanın boyuna ulaştı ve birdenbire tekrar yer çöktü.»

Richet'e göre bu deney kesinlik arz ediyordu; çünkü gözleri önünde, perdenin arkasında, yerden yükselen ve tekrar yerde kaybolan «canlı bir beden» teşekkül etmişti.

Bu konuda, daha sonraları Dr. Schrenck - Notzing şöyle dedi («Materialisationsphaenomene» 'Materyalizasyon Fenomenleri'): «Bu esnada Richet tarafından çekilmiş olan fotoğrafta, fantomun, medyumun bedeninin üst kısmını, özellikle kafasını örttüğü görülüyor. Haklı olarak, bu fotoğrafın -deney şartları gözönüne alınmaksızın, yalnızca fotoğraf olarak ele alınırsa- med-

yomun yanında, aynı anda ikinci bir canlı varlığın mevcudiyetine bir delil olmadığı, Prof. Gabriel Max'ın da daha önceleri işaret ettiği gibi, bir transfigürasyon halinin mevcudiyeti intibamı verdiği şeklinde bir itiraz yapılabilir.»

Richet, bu celselerden birinde, «Bien Boa»nın yaklaşık 300 yıl önce ölmüş olan bir Brahmanefes alıp verdiğini, barit suyu vasıtasıyla ispatladığını iddia etmişti. Bu iddia doğru ise, herhalde yalnızca spiritüalistik açıdan açıklanabilir.

Yakın zamanın hiçbir psikokinezi - medyumuna yapılmadığı şekilde, tanınmış araştırmacılar tarafından incelenen dünyaca meşhur İtalyan sensitiv (hassas kişi) Eusapia Paladino'nun (1854 - 1918) gösterileri hâlâ tartışılmaktadır. Az sayıda materyalizasyon hadisesi meydana getirmisti; buna karşın birçok kereler objeleri hareket ettirmiş ve levitasyonlar (masaları ve sandalyeleri) oluşturmuştu.

MATERYALİZASYON MEDYOMLUĞU

«Histerohipnotik Belirtiler Bütünü»nün (Schrenck - Notzing) fiziksel tezahürlerde de son derece önemli bir rol oynadığı hususu, kuvvetli fenomenlerin, özellikle derin bir trans durumuna ihtiyaç göstermelerinden anlaşılmaktadır. Bu münasebetle Schrenck - Notzing, psikokinetik enerjilerin derecelerinde, uzaklıkla orantılı

olarak bir azalma meydana geldiğini tesbit etti. Bu iddia, paranormal fenomenlerin mekanizmaları hakkındaki yeni anlayışlara ters düşüyor görünmektedir. Yüksek bir buutta, zamanımıza bağlı olmayarak gerçekleşen psişik - bioplazmatik operasyonların, bizim evrenimizde başka kuvvet cinslerine (veya enerjilere) dönüşmeleri (örneğin, antigravitativ kuvvetlere; veya elektromanyetik polarizasyonun

Richet ve Notzing

ters çevrilmesi vs.) psikokinetik efektlerin sınırlılığına belki bir açıklama olabilir. Psikokinezi - aktivitelerinde, transenerjiler (bizim evrenimizin ötesindeki tesir sahalalarının enerjileri; hipotetik) bizce bilinen kuvvetlere ve enerji formlarına dönüştükleri için, burada zorunlu olarak mekansal ve zamansal bir daralma meydana geliyor.

Duyular Dışı İdrak deneylerinde -telepati, duru-

görü, pre- ve retrokognisyon- durum değişikliği; çünkü o esnada yüksek buuttan alınan enformasyon, ilk önce bizim evrenimizin tesir mekanizmaları ile irtibata geçmez, derhal medyumun şuur dışına girer. Psikokinezi olay şöyle gelişir: «Psişik sinyal (motiv) > Bioplazmatik cüzlerin, psi tarafından modülasyonu > Bilinen kuvvetlerin veya enerji türlerinin (elektrik, manyetik, gravitativ) tesiri > Fiziksel olarak görülebilen sonuç efekti». Buna karşın Duyular Dışı İdrak hadisesinde direkt bağlantı vardır: «Psi > Psi'nin şuur dışı > Dünyevi suura giris.»

Materyalizasyon süreçlerinin araştırmalarında, fiillesme sürecinin her zaman düzenli olarak işlemediği ve medyumun kuvvetli tepkisiyle birlikte meydana geldiği ihtimalini hesaba katmak gerekir. Bu süreç, süjenin o anlık psişik durumuna, yani onun ruh hali ve aynı zamanda bedensel sağlığına bağlıdır. Herhangi bir deneyi gerçekleştirebilmek için, medyumun kuvvetli psikofiziksel (Schrenck - Notzing) cabasına ihtiyaç vardır. Süje, amacına hemen ulaşamazsa veya gücü bunu gerçekleştirmeye yetmezse, gayriiradî olarak kaslarla biraz yardım etmek, yani başparmak darbesiyle fenomenin gelişmesini ilerletmek yoluna kolayca sevk edilebilir. Bu suretle, şüpheli kişileri, bir hilenin varlığı iddiasına sevkeden «Karışık karak-

terli geçis rnleri (Schrenck - Notzing: Masa levtasyonlarında yardım) meydana gelir.

İradı kasların iştiraki, Eva C.'nin materyalizasyonunun meydana gelişinde de görülmekteydi. Hem Eusapia, hem de Eva C.'de görülen şiddetli, ağırlı, inlemeli ve basınçlı bir kas faaliyeti, doğum yapan birinin sancılarını hatırlatmaktadır. Belki de, «Medyumsal Sancılar» ifadesi, telekinetik ve telepatik güçlerle birlikte sık sık görülen fizyolojik belirtileri en iyi şekilde açıklamaktadır. Schrenck - Notzing, tezahürlerin meydana gelişinde üç ihtimal görüyor:

1 — Uyanık ve somnambul durumda medyumsal güçlerin insiyaki aldatıcı tezahürü;

2 — Karışık (otomatik yansıtıcı hareketlere bağlı) fenomenler;

3 — Medyomluğun, saf, tahrif edilmemiş tezahürü.

Bu konuda biraz güvenilir bir hüküm verebilmek için, tam bir tarafsız-

lık içerisinde olmak gerekir.

SONRADAN YAPILAN TAHRİFLER

Materyalizasyon araştırmacıları, hataların çoğunun, gözlemcilerin eksik hatırlamaları nedeniyle olustukları hususunu oybirliği ile tasdik etmektedirler. Eğer her gözlem sırasında, tek tek, itinalı bir şekilde kayıt tutulmazsa, sonradan yapılan kayıtlarda meydana gelen «retroaktif hatırlama vanılığı» (Schrenck - Notzing), bu gözlemin değerini düşürür. İster istemez gerçekler ve hadiseler karıştırılır, olayların sırası hatırlanamaz, önemsiz görünen noktalar unutulur ve olava, farkında olmadan, kendi subjektif fikirleri eklenir. Bu hususta Schrenck - Notzing de, hem Eusapia Paladino ile yapılan denevlerde, hem de Eva C. ile yapılan celselerde, fenomenlerin unsurlarının, «sahitler tarafından, zorlayıcı ve irade dışı ola-

rak etki eden antispiritistik düşünme alışkanlıklarının tesiriyle, sonradan tahrif edildiklerini» tesbit etti.

Örneğin, Schrenck-Notzing ile birlikte, Eusapia Paladino ile yapılan bir deneve katılan meşhur bir psikolog, sonradan celse esnasında medyomun elbisesinin kabarıklığının altında siyah bir çubuk gördüğünü ve medyomun, bu çubuğu ayakları ile idare ederek, bunun ucuna takılı olan bir kanca ile cisimleri kendine doğru çektiğini iddia etti. Schrenck - Notzing yöneltilen bu suçlamanın yanlışlığı hakkında şahitlik ediyordu; çünkü yalnızca celseyi izlemekle kalmamış, medyomu, celseden önce ve sonra, çok sıkı bir şekilde kontrol etmişti.

Schrenck - Notzing, pozitif ve negatif ispat millerini, hiç kimsenin yapmadığı kadar tarafsız bir şekilde değerlendirebilen bir araştırmacıydı. (ESOTERA 1980 - 1)

! Ansiklopedik

! Metapsişik

! Terimler Sözlüğü

Genişletilip yeniden gözden geçirilerek ikinci baskısı yapılan bu temel eser Spiritizm, Metapsişik, Parapsikoloji, Teozofi ve Okültizm alanlarında yalın bilgi ve kavram arayanlara rehberdir. Fiyatı: 600 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Marst'ta

Derleyen: Tamer ATAÇ

Yaşam Araştırmaları

Uzun yıllar Dünya insanının Dünya dışı yaşam öyküsüne tutkunluğu, Mars gezegeni ve Mars'ta yaşayan yeşil adamlar üzerine somutlaşmıştır. Önce 1830'lardan başlamak üzere Mars'ın haritasını çıkarma isteği gelişmiştir. Alman gökbilimci Wilhelm Beer'in (1797 - 1850) yaptığı ilk haritayı diğerleri izlemiş, ortaya çıkan her harita ne yazık ki gözlem koşullarının yetersizliğinden her defasında birbirinden farklı olmuştur. 1877 yılında Mars ve Dünya, yörüngeleri üzerinde dolanırken birbirlerine en yakın konuma gelmiş, böylece dönemin gözlemcileri için en uygun gözlem durumu doğmuştur. Bu yıllarda çağdaşları arasında en duyarlı teleskopa sahip olan İtalyan gökbilimci Giovanni Virginio Schiaparelli (1835 - 1910) yaptığı gözlemlerin sonucunda bir harita çizmiş, öncekilerden tamamen farklı olan bu haritayla bir takım şeyler yerine oturmuştur. Sonraki 100 yılı içinde gelen gökbilimciler gezegendeki aydınlık ve karanlık bölgeleri Schiaparelli gibi görmüştür. Schiaparelli 1877'de yaptığı gözlem sırasında, daha önce de 1869'da başka bir İtalyan gökbilimci, Pietro Angelo Secchi (1818 - 1878), bu karanlık bölgeleri birbirine bağlayan ince karanlık çizgiler görmüşler ve her ikisi de bu çizgileri İtalyanca'da oluk anlamına gelen «canali» sözcüğü ile isimlendirmiştir. Bu haber yayılır yayılmaz, hemen İngilizceye kanallar olarak çevrilmiştir. Kanallar, doğal olarak o dönem için uzun süre gezegende yaşayan akıllı varlıkların işareti var sayılmıştır. Bütün bunların sonucu, Mars üzerine ilgi daha da yoğunlaşmıştır. Dünya dışı yaşama büyük inancı olan gökbilimci Flammarion 1892'de Mars gezegeni adlı coşku dolu bir kitap yayınlamış ve bu kitapta Mars'ta uygarlığını sürdürülebilmek için canla başla çalışan eski bir ırkın dra-

matik öyküsünün tartışmasını yapmıştır. Öte yandan Mars uygarlığı düşüncesine yaşamı boyunca tutkun olan, Boston'lu aristokrat bir ailenin oğlu Percival Lowell'ın (1855 - 1916) Arizona'da kurduğu özel gözlemevi Mars gezegeninde yaşam olduğu savının en çok destek gördüğü merkeze dönüşmüştür. Lowell da 1894'de Mars üzerine ilk kitabını yayınlamış, kitabında Mars'ta gelişen doğal afetlere karşı koymaya çalışan, akıllı ırkın üstün mühendislerinin dev bir sulama projesi ile gezegeni nasıl canlı tutmaya çalıştıklarının öyküsünü anlatmıştır. 1920'lerden başlayarak bu öykülerin yanısıra kuşkularını hep sürdüren öteki gökbilimciler duyarlı teleskoplarını gezegene yönelterek, bilimsel yöntemleri uygulamaya başlamışlar ve gezegenin gerçek öyküsünün ilk sayfalarını yazmaya girişmişlerdir. İlk sayfalarda Mars'ta yaşam düşüncesi yeşil adamlarla olmasa da, yaşayan organizmaların olabilirliği ile günümüzde de tazeliğini korumuştur.

MARS GEZEGENİ

Dünyamız'daki teleskoplardan yapılan gözlemler bize Güneş sistemimizde diğer gezegenlerle karşılaştırılırsa Mars'ın yeryüzünde gördüğümüz yaşam biçimini geliştirecek süreç için en uygun gezegen olması gerektiği izlenimini vermiştir. Yaşadığımız gezegenden daha küçük olan Mars, Güneşe 1.52 A.B. uzaklıktadır (1 Astronomik Birim 149.600.000 km'dir) Mars gezegeninin çekimi, Dünya'nın çekiminin üçte biridir. Mars'ın devingen atmosferi, yüzeyindeki jeolojik yapının çeşitliliği, şekil değiştiren kutup takkeleri, yirmi dört saatlik Mars günü ve mevsim değişiklikleri hep Dünya'yı andıran özelliklerdir.

Mars ve Dünya gezegenleri görüldüğü gibi birbirlerini andırmakta ama bu ben-

zerliklerin yanısıra önemli farklılıklar da yine yeryüzündeki gözlemevlerinden yapılan gözlemlerden ve özellikle gezegene gönderilen uydularla konduların elde ettiği bilgilerden ortaya çıkmıştır.

Mars gezegeninde sıcaklık çok düşüktür, örneğin Viking I kondusunun indiği Chryse ovasındaki sıcaklık değerlerinin bir gün boyunca -81°C ile -35°C arasında değiştiği belirlenmiştir, günlük sıcaklık farkı yaklaşık 50°C 'dir.

Gezegenin atmosferindeki gaz bileşimini oluşturan gazların en bolu ne yazık ki karbon dioksittir, oksijene çok az miktarda rastlanmıştır. Bütün bu olumsuzlukların yanısıra Vikinglerin en önemli bulgularından birisi çok az miktarda da olsa atmosferin yüzeye yakın bölgelerinde azotun varlığını belirlemesidir. Bilindiği gibi yeryüzündeki yaşamın yapıtaşları olan amino asitlerin hepsi azot içermektedir. Mars atmosferinde basınç Dünya atmosferindeki basıncın ancak 200'de birine eşittir. Su buharı basıncı 0.05 mb'dır, oysa gezegenin yüzeyinde sıvı suyun bulunabilmesi için bu değerın 6.1 mb dolayında olması gerektiği hesaplanmıştır. Bu durumda Mars yüzeyinde «yaşayan» varlıklar varsa bunlar sıvı suya gereksinme göstermemelidir. Ayrıca söz konusu yüzey gezegenin atmosferinde yeterli miktarda ozon olmadığı için korkunç bir morötesi ışınım bombardımanı altındadır, bu da bizim anladığımız anlamda yaşayan organik moleküllerin sevmediği bir ortamdır.

Bugün bu bilgilerimizin somutlaşması Sovyetler'in, Mars'a gönderdikleri uzay araçlarının inişi sırasındaki başarısızlıklarından sonra, NASA'nın bir milyar dolarlık Viking projesiyle Dünya'ya 314 milyon mil uzaktaki gezegende yeryüzündeki yaşama benzer bir yaşam arama riskine girmesiyle sağlanmıştır.

VİKİNG PROJESİ MARS'LA İLGİLİ BİLGİLERE NELER KATMIŞTIR?

Mars toprağının analizleri bu toprağın bileşiminde kalsiyum, klor, kükürt ve magnezyum'un yanısıra potasyum ve fosforun da olabileceğini göstermektedir. Bu sayılan elementlerin hepsi yaşayan organizmalar için önemlidir. Gezegenin yüze-

yinde su sıvı halde değildir. Vikingler Mars'ın çevresinde dolanırken önemli bir keşifte bulunmuşlardır. Eskiden kutup takkelerinin donmuş karbon dioksitten oluştuğuna inanılmaktaydı oysa bugün kutup takkelerinin üst üste binmiş su ve buz katmanlarıyla bunların üstünde donmuş karbon dioksitten oluştuğuna inanılmaktadır. Gezegenin derinliklerinde saklı bulunan bu donmuş su bizleri, milyonlarca yıl önce, geçmişte Mars'ta yaşama olanak sağlamıştır düşüncesine itmektedir. Eğer bu düşünce doğru ise gezegenin bugüne kadar çok önemli iklimsel değişimlere uğramış olması gerekmektedir. Bu değişimin nedenleri şüphesiz bugün de spekülasyona açıktır. Böyle bir değişimi etkileyecek en önemli faktör bu değişimin hızıdır, değişim birden mi yoksa yavaş yavaş mı olmuştur?

VİKİNGLER

Şimdi de Vikinglerin sıraladığımız bilgileri oluşturan bulguları nasıl gerçekleştirdikleri ve uygulanan analiz yöntemlerinde hangi araçlardan yararlandıklarını sorusuna yanıt arayalım. Viking projesinde kullanılan araçlar Mars'ın çevresinde dolanan uydu ve yüzeyine inen kondulardan meydana gelmiştir. Bu araçlar Mars gezegenini görüntülemek gezegenin toprağının inorganik ve organik analizini yapmak ve kendi içerisinde üç ayrı deneyden oluşan biyoloji deneylerini gerçekleştirmek için gerekli aletlerle donatılmışlardır.

Mars toprağının hangi elementlerin bileşiminden oluştuğunu bulmak için kondulardaki X -ışın flüoresans spektrometreleri ile analizler yapılmıştır. Kimyasal bileşim konduların gezegende indiği birbirinden uzak iki bölgede de aynıdır. Bu örneklerden hesaplanan bolluk değerleri alınan örneklerle benzer dünya toprağı ve kayalarından elde edilenlerle de uyusmaktadır. Yeryüzündeki çeşitli toprak örnekleri ve yapay olarak oluşturulan Mars toprağından alınan örnekler karşılaştırıldığında Mars toprağının «nontronite» sınıfının demir bakımından zengin kiline çok benzediği görülmektedir.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Moleküler analiz deneyleri için gezegenin yüzeyine inen kondunun içerisine gaz kromatografi ve kütle spektrometresi yerleştirilmiştir. Bu deneylerle gezegenin toprağında bulunması olası olan organik maddelerin belirlenmesi ve miktarlarının ölçülmesi amaçlanmıştır. Deney sonuçları, Mars'ta süren kimyasal evrimi anlamak için yeterli olmaktan uzaktır. Toprak 300°C ile 500°C arasında ısıtılırsa %0,1 ile 1 arasında bir degerde su ortaya çıkmaktadır. Mineral kaynaklarını eldeki verilerle tam olarak belirlemenin zorluğuna rağmen bu suyun sulu minerallerden geldiği sanılmaktadır.

Karbonat kaynakları için olumlu sonuç bulunmamakla birlikte ısıtılan toprak örneklerinde az miktarda karbon dioksit görülmüştür. Bu deneydeki en acı buluş gözle görülebilir organik maddelerin milyarda bir olasılıkla bile olsa alınan örneklerde bulunmayışıdır. En düşük miktarda organik kirleticileri bile saptayacak nitelikte olan bu aletin kötü çalışma olasılığı çok küçüktür. Göktaşı bombardımanları sonucu gezegenin yüzeyinde birikmesi beklenen organik maddeleri yok eden süreçlerin gezegende egemen olduğu, moleküler analiz deneyleri sonucu iyice anlaşılmıştır. Ama, elde edilen sonuçları gezegenin tümüne mal etmek sakıncalıdır. Sadece toprağın 6 cm. derinliğinden alınan örnekler incelenmiştir. Mars'ta halen süren atmosferik ve jeolojik şartların doğurduğu yok edici süreçler en çok bu katmanı etkilemektedir. Vikinglerin erişemediği bölgelerde çok az da olsa organik maddelerin bulunabilme olasılığı günümüzde de geçerlidir. Kutup takkelerinin çevresinde ya da tam üstünde bu tür maddelerin bulunabilirliği düşüncesi bu olasılığı güçlendirmektedir. Vikinglerin topladığı verilerin en karmaşığı biyoloji paketinin topladığı toprak örneklerinde etkin metabolik süreçler arayan deneylerden gelmiştir. Bu deneyler Mars'ta bulunabilecek canlı yaşamında su ve karbona dayalı bir kimya üzerine var olduğunu kabul ederek düzenlenmiştir. Pirolitik deney organik maddenin radyoaktif CO₂ ve CO'yu kendi bünyesine geçirebilme hi-

zından yararlanarak foto-sentetik aktiviteyi ölçmeyi tasarlamıştır. Gaz alış-verişi deneyinde, Mars toprağından alınan örnekler gıda bakımından zengin bir ortamda konulmuş, deney boyunca metabolik olarak önem kazanmış gazların (hidrojen, azot, oksijen ve karbondioksit) biyolojik ne gibi değişimler gösterdiği gaz kromatografla ölçülmüştür. Etiketleme deneyinde radyoaktif olarak etiketlenmiş organiklerin kuluçka süresince karbondioksit gazına dönüşmesinde Mars toprağından alınan örneklerdeki bileşiklerin hangi ölçülerde katalizör rolü oynadıklarına bakılmıştır.

Mars yüzeyine inerek analizler yapan Vikinglerin deneyleri ne yazık ki gezegende daha önce yaşam olup olmadığını ara- mak için düzenlenmemiştir. Bu nedenle, gezegende kimyasal evrim ve bildiğimiz anlamda yaşam varsa hangi evrede olduğu hâlâ çözüm bekleyen sorulardandır. Yine de bu projeye Mars gezegeni, atmosferi ve yüzey özellikleri ile ilgili çok önemli bilgiler toplanmıştır. Gezegendeki ortamın yeryüzünde en çok kuru Antartika ovalarını andırdığı sanılmaktadır. Dünyamızdaki bu bölgelerde kaya yüzeylerinin bir kaç milimetre altında mikrobiyal yaşama rastlanmıştır. Mars gezegeninin bu şekilde yakından incelenmesi gezegenle ilgili yeni uzun bir soru listesinin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Başlıcalarını aşağıda sıraladığımız bu sorulara göz atalım:

Gezegende başka bölgelerinde beklenen şekilde organik maddeler var mı?

Kimyasal evrim ne kadar ilerleme göstermiştir?

Gezegende geçmişinde atmosfer biyoloji öncesi kimyaya daha mı yatkındı?

Suyun Mars'ta bugünkü durumu nedir? nerededir? Geçmişte daha mı çoktu? Toprağın tem mineralojik bileşimi nedir?

Killerin ilkel Dünyamızda oynadığı rol gibi toprak mineralleri de Mars'ın evriminde bir rol oynuyor mu?

Viking biyoloji deneylerinde gözlenen aktiviteler herhangi bir şekilde biyoloji öncesi süreçlerle de ilgili midir?

Bu soruları uzatmak mümkündür,

tatmin edici cevaplar ancak gezegene gönderilecek yeni uzay araçları ile Mars'tan getirilecek toprak örneklerinin Dünya laboratuvarlarında analizleri ile verilecektir.

Kaynaklar:

Kozmos; Carl Sagan, Altın Kitapları Bilimsel Sorunlar dizisi,

Dünya Dışı Uygarlıklar; Isaac Asimov, Cep Kitapları, 25/İlgi dizisi: 7

Cosmochemistrey and the origin of life; C. Ponnampereuma.

The search for life on Mars; Linda J. Strand, Astronomy December, 1983.

Mars projesinde 1976'da gerçekleştiren önemli buluşlar:

Sıcaklık mertebeleri:

Gezegende

—143°C ile 17°C arası

Araçların indiği yerlerde

—83°C ile —33°C arası

Atmosfer basıncı

8 milibar

Kutup takkelerinin oluştuğu madde- nin bileşimi

H₂O buz

Atmosferin bileşimi

Gazlar	Bileşiminin % si
CO ₂	95
N ₂	2.7
Ar	1.6
O ₂	0.1
CO	0.07
H ₂ O	0.03
O ₃	0.03 ppm

Mars toprağının elementer bileşimi

Element	Toplam bileşiminin % si
Silikon	21
Demir	13
Magnezyum	5
Kalsiyum	4
Sülfür	3
Alüminyum	3
Klor	0.5
Titanyum	0.5
Diğerleri	50

Rüyaların Fonksiyonu

(Baştarafı 15. Sayfada)

şumunda malzeme olarak kullanılmaktadır.

Bu aktarım işi ise tamamen genetik olarak ebeveynden çocuğa geçmektedir. Jung, Freud gibi maddeci olduğundan yani insanın onun bedeninden bağımsız bir ruha sahip olduğu gerçeğine inanmadığından kollektif bilinçaltı beyne ait ve herkeste ortak ve aynı bir fenomen olarak kabul etmesine şaşmamak gerekir. Oysa ruhçu açıdan, daha önceki hayatlarımızdaki dinsel, mitolojik, kültürel motiflerin ruhumuzdaki izlerinin şimdiki rüyamıza renk vermesi anlaşılır bir şey olmakla beraber bunun, kişilerin kendi geçmişlerinin özel ve subjektif karakteri yüzünden tam bir benzerlik göstermesi gerekmez. Üstelik aktarılan yaşam anılarının (genetik veya kültürel bir kanalla değil ruha nakşolmuş bir biçimde olması bir yana) yalnızca ortak ve arşetip denen standart motifler ol-

ması da gerekmez.

Psikanalitik ekollerde temel çizgi, rüyalar yardımıyla insanı tanımak ve bilinçaltına ve oradaki çatışmalara ulaşabilmek olduğundan spirüalistlerin hedefine uygun düşmektedir. Psikanalitiklerin amacı da, tekâmülcü ruhçu anlayış gibi, insanın sevme yeteneğini ve daha olumlu bir kişiliğe ulaşmasını engelleyen çatışmaların izale edilmesidir. Rüyalar, her iki anlayışta da bunun için birer araç görünümündedir. Fakat son tahlilde, rüyanın doğru anlamında yorumlanıp yorumlanmadığını bir-cik karakteri, kişinin gelişimine ne ölçüde katkıda bulunduğu olduğundan, kullanılan metottan çok ortaya çıkacak sonuç önemlidir.

Örneğin Gestalt Terapi de rüyaların yorumuna bile girmeden, kişide enerji absorbe eden çatışmanın merkezine yönelik daha radikal teknikler vardır.

Spirit Polis Memuru Ve Geleceği Haber Veren Uçan Daireler

Çev: Selâmi KANIKLI

Bir yaz ayında, Kahire müzelerinin birinden çalınmış olan VAN GOGH'un ünlü «Haşhaş çiçeği» adlı tuvalinin izini bulmak için, Mısır polisi, bir öte âlem kılavuzuna başvurmuştur. Emekli bir memur olan kılavuz, spiritizma uygulamaktadır. Ruhun polis ve cin arasındaki müdahaleleri, 25.000.— dolarlık bir değeri olan tuvalin yerini üç kez belirtmeye olanak vermiştir. Ne çare ki, hırsızlar, polis kuvvetlerinin gelmesinden önce, belirlenen yerleri terketmişlerdir. Polisler de, tehlikeye düştükleri vakit, kendilerini koruması için bir ruh varlığını sağlaya-

caklardı? Bu, Mısırlı polislerin sormakta oldukları bir sorudur. (Nostra - 356)

OTUZ SEKİZ GÜN İÇİNDE İKİ KEZ DOĞUM YAPAN KADIN

(SRİLANKA)

Bu olay insana inanılmaz gibi gelebilir ve zaten çok sayıda hekim de bu olaya pek inanmamaktadır. Fakat, Seylan adasındaki SRÎ LANKA'da oturmakta olan genç bir kadın, 38 gün ara ile, iki kez doğum yapmıştır. Mucize mi? Kutsal ruhun işi mi? Bazı doğum uzmanları bu olaya, pek öyle değil yanıtını vermektedirler. Kuşku yok ki bu kadın, aynı zamanda döl lenmiş olan iki rahime sahipti. Belki de bir inceleme, onun iki vajeni ve aynı zamanda iki rahimi olduğunu ispatlayacaktır. Hayret edilecek bir şey değil, fakat seyrek rastlanacak bir olaydır. Cinghala ise'li genç kadının, normal bir şekilde olmuş, iki küçük kız doğurmuş olduğunu, hemencecik belirtmek yerinde olur.

(Nostra - 352)

DİŞLERİN BORAZAN

SESİYLE TEDAVİSİ

(TEL — AVIV)

Kötü bir şekilde çıkmış olan dişler, diş hekimlerinin kâbusu ve onların çirkin görünüşüne sahip olan gençlerin de en çok rahatsız oldukları yanlarından biridir. Bunları düzeltmek için birçok sistemler teklif edilmiş, araştırmalar yapılmış, fakat hiçbirisi, tamamiyle etkili olamamıştır.

Tel-Aviv'li bir dişçi, en iyi yöntemin, basit bir şekilde borazan çalmaktan ibaret olduğunu bildirmektedir. Gerçekten, bu asker âletinin çalınmasının oluşturduğu ağız hareketleri, düzensiz bir biçimde diş çı-

karmaya engel olacaktır. Kendisi evinde bu metodu uygulamakta ve bu amaç için bahçenin, çok gürültülü bir dinlenme salonuna çevirmekte, tereddüt etmemektedir. Her hasta, haftada bir buçuk saat, ciğerlerini yorabilirse sonuçların çok iyi olduğu görülecektir.

Fakat bu tedavi şekli, komşular için sorun yaratmaktadır. Zira, acaip dişçiye karşı Tel-Aviv Belediyesi nezdinde şikâyet hakkı saklı tutulmuştur. Pratisyenin kendine güveni vardır. İsrail yasasına göre, etkili olduğu ve kimsenin sağlığını tehlikeye düşürmediği sürece, bir tedaviye karşı çıkılmaz ve yasaklanamaz. Geriye, onun evinden çıkan kötü sesin, mahkemece, komşularının akıl sağlığını bozucu bir unsur olarak dikkate alınıp alınmayacağını öğrenmek kalmaktadır. (Nostra-352)

OTUZ SANTİMETREKARE ÜZERİNE YAZILABİLEN 500.000 SAYFA (LONDRA)

Yine minyatürcülüğün yeni bir zafere. Büyük Britanya'daki PHİLİPS ortaklığı, daktilo edilmiş 500.000 sayfalık yazıyı, 30 cm²'lik tek bir plâğın üzerine yazmayı sağlayan, bir çeşit haberleri stoklama sistemi sunmuş bulunmaktadır.

Elmasın yeri için, bir laser diode'u tarafından aldırılmış, bir çeşit elektrofon söz konusudur. Saydam plâk üzerindeki ince bir ışık fırçası, izin üzerinde bir mikron çapında, parlak bir leke oluşturur. Tek bir plâğın üzerine, 100 ciltlik bir ansiklopediye eşit değerde yazı yazılabileceği hesaplanmıştır. (Nostra-352)

GELECEKLERİNİ HABER VEREN UÇAN DAİRELER (TOKYO)

Noel'den önceki hafta içinde, SEİNE - ET - MARSSE'deki MEAUX'da, şehirde oturanlarba JACQUES DELANT adlı biri ve tıgıy jandarmaları, bir saat yirmi beş dakika süresince, aram öbür ucundaki bir uçandıre balonun gözlemişlerdir. Altı ay

önce, Hiroşima'lı, 66 yaşındaki, medyonmik yetenekleriyle tanınan madam Tae Asano, bilinmeyen ve arz dışı varlıklarla telepatik bağlantılar kurduğunu haber vermişti. Bu bağlantı sonucunda, Tae Asano, Japonya'nın Martyre şehrinin üzerinde, uç uçan cismin ortaya çıkacağını sezmiş bulunuyordu. Gerçekten de Madam Asano'nun belirtmiş olduğu tarihte, üç tane uçan daire görüldü. Fakat bu gözlemlerin falcı bir Japon kadından başka tanığı yoktu. Onun iddiaları herkesi sessizce gülümsetiyordu.

Oysa son hafta içinde üçüncü bir görünümlü, gazeteciler, öteki meraklılar ve Japon UFO Araştırmaları (UNİDENTİFİED FLYİNG OBJECTS) Birliği Başkanı tarafından izlenmişti.

Söz konusu cisim, güneydoğudan batiya doğru hareket etmekte idi. Parlaktı ve kırmızı rengi, sonunda kesin olarak elektrik mavisine geçmek üzere, turuncuya döndü. Ve o, yukarıdan aşağıya doğru zikzaklar yapan, ikinci bir parlak cisim tarafından izlenmişti.

Tüm tanıklar, ne bir uçağın, ne bir uydunun söz konusu olamayacağı hususunda anlaşma halinde idiler. Makineler tarafından gökte bırakılmış olan ve fotoğrafları alınan izler, oldukça zikzaklı görünüyordu.

Ayrıca, çeşitli uzmanlar tarafından yapılmış olan araştırmalar, Hiroşima'da görülen Uçandırenin daha önce Kanada'da gözlenmiş olan bir Uçandırenin uygun kopyası gibi olduğunu ispatlamışlardır.

Önceden haber vermeleriyle neden olduğu heyecana çok şaşırın madam Tae Asano, bundan sonra, arz dışı yaratıklarla yaptığı temaslarının sonuçlarını kendinde saklayacağına yemin etti. Ve sözlerine şunları da ekledi: «Bu bilinmeyen kimseler, bize kötülük yapmak istemiyorlar. Bunu bana haber vermişlerdir. Amaçları, gezegenimizi istilâ etmek değil, sadece gözlemektir...» (Nostra-354)

Kıyamet Nedir Ne Değildir?

● Erol KONYALIOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

Şurası muhakkaktır ki, dünya insanları milyarlarca yıldan beri bir takım tekâmül devreleri, yani sikluslar içerisinde bulunmak kaderinde kalmışlardır. Önümüzdeki şu masayı bir ucundan diğer ucuna kadar bir devre ya da siklus kabul edelim. Yürümüşünüz ve uca yakın gelmişsiniz. O uç başka bir esasın başlangıç noktasıdır. Fakat orada açık şuurla hareket etmediğiniz zaman o noktada kalmazsınız. Tekrar diğer başlangıç ucuna dönmek gerekir. Ya da beklemek. İşte her bir din günü, dünya insanının dünya üstü insan olması için kendisine açılan Rahmet kapısının esasıdır. O halde siklus sonlarına dikkat etmemiz gerekmektedir. Yeryüzünde pek çok nesiller gelip geçmiştir. Kur'anda bahsedilen, yok edilmiş muhtelif kavimler işte bu gelip geçmiş son bulmuş kavimlerdir. Ve bu kavimler aynı tekâmül düzenine tabi olan varlık gruplarıdır. Bizlerle onlar arasında daima bir tufan olagelmiştir. Tufan, her bir maddi siklusun bitişi ve bir diğerinin başlangıcını ifade eder. Bütün kutsal metinlerde sözü edilen Adem, en yeni tufanın hemen ardında enkarne olmuş olan varlıktır. Dünyamız bir hasat yeridir ve burada her varlık evrimleşemez. Bir siklus sona erdiği zaman mevcut olan bütün varlıklar o siklusun bütün niteliklerini kazanmış olarak bir devre kapatacaklardır diye bir kural yoktur. Her varlık kendisi için yeni bir âlem olan daha değişik bir realiteye, orijinal siklusun verdiği imkânlar dahilinde kavuşacaklardır.

Devre sonlarında insanlığa verilen bilgiler ile birlikte olan tesir, ani olarak ortaya çıkan bir tesir değildir. Bu tesir birdenbire gelmez. Bu tesir yavaş yavaş, tedri-

cen ve sempatisasyon ilkesi dahilinde, kendisi ile ilgili bulunan varlıkları ve maddi cevherleri yavaş yavaş istila ederek onları gene yavaş yavaş belirli bir yön üzere sevketmeye başlar. Kuşkusuz, önce hassasiyet dereceleri yüksek olan yetişkin varlıklar bu tesirden yararlanırlar. Onlar beşeri topluluklar içerisinde fedakar, düşünür, yüksek vicdanlı, yaratıcı yol gösterici insanlar olarak ortaya çıkarlar. Beşeriyetin zaman içindeki gelişimi yavaş yavaş bu insanların sayısını arttırmaya başlar. Özellikle vicdanın sesini ve emrini duyanların adedi artmaya başlar. Çünkü, artık, orta hassasiyetten yüksek hassasiyet derecesine doğru bir geçiş vardır. Ve bunların sayısı da çoktur. Devre sonu tesirinin ani olarak ortaya çıkışı artık en küt ve en sağır vicdanlı insanların dahi bu istilâdan kaçmamayacakları bir durumun sonunda gelen, sonunda zuhur eden bir vaziyettir. Ve bu kuşkusuz artık kütseldir.

Yeryüzünde içine girilmiş olan son devre dilimi genel karakteri ile bir ayıklanmadır. Bu ayıklanmada, bütün realiteler kendi gerçekliğini ispat etmek için mücadeleye atılmaktadır. Her varlık kendi realitesinin doyunluğu içerisinde kalıncaya kadar her türlü teşebbüsü yapmakta özgürdür. Kendi realitesinde tatmin olan bir varlık, eğer bunu başarı ile sonuçlandıramışsa, muhakkak ki, kendisine verilecek olan yaşam düsturunu, gerçek bilgileri alacak ve üstün bir hayatın şuurlu varlığı olmayı hakedecektir. İçinde bulunduğu yeni tesir kuşağının en belirgin etkisi budur. Kendi realitemizi pekiştirmek ve o realiteyi tamamlamak için lâzım olan her şey icaptır.

Daha bir üst realitenin icaplarını yerine getirebilmek için, daha daha geri bir realitenin icaplarını ve bütün hakkını teslim etmek gereklidir. Fert olarak bizlerin nefsanîyetimizin yönünü belirleyip, sonra onu kontrol altına alabilecek tedbirleri yerine getirmemiz gerekir.

Bu tedbirlerin alınmasında en büyük yardımcımız, aynı şuur seviyesinde bulunabilmemizi sağlayacak bir bilgiye kavuşmamızdır.

